

DROGART DNEVNA SOBA

dnevni center za mlade z izkušnjo uporabe drog

Prečna ulica 6, Ljubljana

dnevnasoba@drogart.org

030 346 328

Instagram

@drogartdnevna

Discord

<https://discord.com/invite/Gur6Ps6ARg>

ČASOPIS USTVARILE_I:

Uredniški odbor: Ana Luna Trobec, Luka Marčič, Maša Martić,

Maj Jus, Max Ryzhenok, Pavla Zabret

Oblikovanje in prelom strani: Iz principa

Lektorica: Simona Kepic

Prva stran: Ana Luna Trobec

Izdajatelj: Združenje DrogArt

Mestna občina
Ljubljana

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE

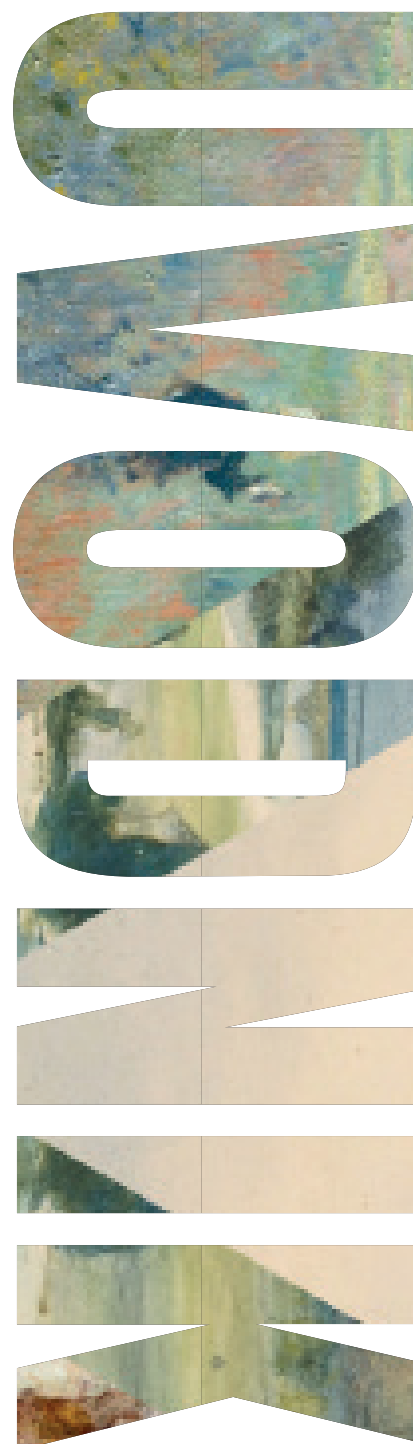

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST, KULTURO IN ŠPORT
URAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA MLADINO

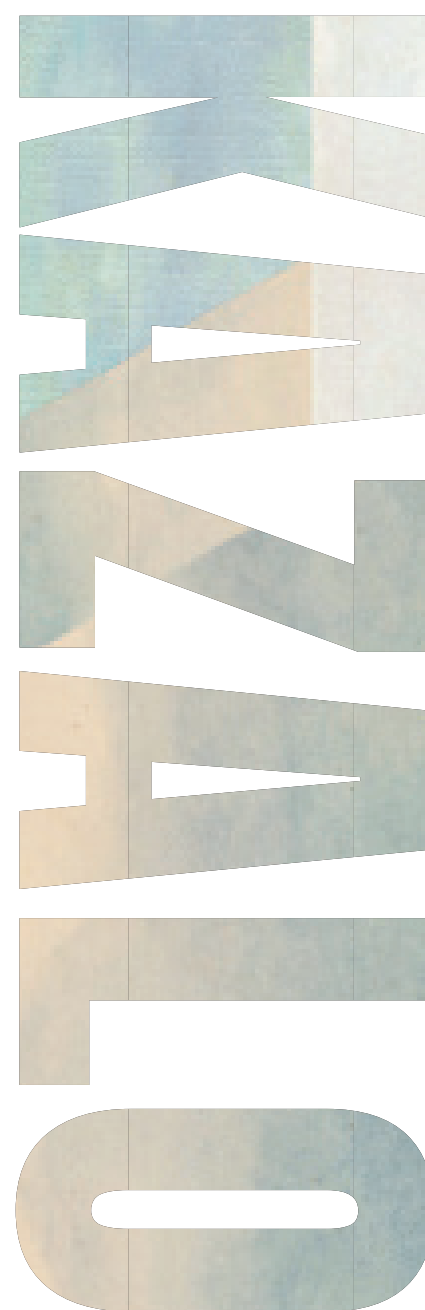
Stališča organizacije ne izražajo nujno stališč sofinancerjev.

V letošnji številki že drugič tako poimenovanega Drogartovega Nestalnika sta v ospredje postavljeni temi katinonov in nasilja. Prispevki so posvečeni zgodovini teh niti ne več tako novih sintetičnih substanc in mnogoterim oblikam nasilja, ki v našem pojmovanju velikokrat niti niso zapisane kot nasilje. Nekatere bralke se bodo spomnile prve »katinonske krize«, ki se je zgodila dobrih deset let nazaj. Druge ste morda bolj v stiku z dandanašnjo situacijo, kjer smo včasih lahko priča razpravam tipa, ali sladoled v katinonsko pravem pomenu besede sploh še obstaja (saj so v zadnjem času kot sladoled pogosto prodajane druge substance). Tretje se morda sprašujete, kaj katinoni sploh so, skupaj s prvima dvema pa kljub temu opazate porast poročanja o nasilnih prekrških in kaznivih dejanjih, nasilju znotraj državnih institucij in poročanju o globalnih razsežnostih nasilja (vojne) ... Na vseh treh nivojih debate dnevno sodeluje tudi Nestalnikovo uredništvo in s to številko želi pokazati nujnost odpiranja teh dveh tem. In kaj ju družijo? Verjetno marsikaj, me pa nekaj želimo izpostaviti že v tem uvodniku. Odziv, ki ga doživljajo posameznice, ki imajo težave z uporabo psihoaktivnih substanc, kot tarče nasilja, je s strani širšega sistema pogosto ali skoraj nujno stigmatizacija, osamitev, predvsem pa individualizacija; še vedno želimo verjeti zgodbi, ki nas uči, da so primeri nasilja in vzorci zlorabe substanc, ki jih zaznamo v družbi, osamljeni, izolirani incidenti, odvisni od vsake posameznice. Če si dovolimo biti cinične – osebe, ki povzročajo nasilje, pač od vedno so in vedno bodo človek človeku volk. In tako roka roko umije. Ni sistemskih vzvodov, ki pripomorejo k potisku posameznice v tvegano uporabo substanc (razen njenih slabih in nerodnih odločitev). Na družbeni ravni v zvezi s tem ne moremo prav nič ukreniti, vzpostavljeni sistemi, ki se ukvarjajo s tovrstnimi problematikami, pa delajo, kar lahko – kaj več ali drugače se itak ne da. Cinizem na stran; verjetno ni potrebno poudarjati, ampak vseeno: uredništvo Nestalnika se s takim potekom misli precej stalno ne-strinja. Upamo, da smo zopet ustvarile tiskan prostor, v katerem se lahko odkrito in brez obsojanja pogovarjamo o teh temah. Prostor, v katerem odpiranje teh tem (ne da bi jih morale cenzurirati) lahko soobstaja s poezijo, vizualno umetnostjo in multimedijskimi priporočili. Da ne boste rekli, da smo preveč doomerske.

vaše nestalno uredništvo

op. ur.:
Ekipa uredniškega odbora se je odločila, da bo za naslavljanje oseb vseh spolov izmenično uporabljala enega od slovničnih spolov.

2	Uvodnik
3	Kazalo
4	Dnevna soba what?
6	Prispevek o delu na nočnem terenu
12	Intervju z Majem
16	Katinoni – kako se je vse skupaj začelo in kje smo zdaj
20	Preden sem prvič vzel_a sladoled
26	Nasilje
32	Minka svetuje
36	Recept
40	Organizacija se predstavi: Društvo za nenasilno komunikacijo
44	Uredništvo priporoča (Pavla)

Dnevna soba what?

Ob popoldnevih Dnevna soba na DrogArtu postane prostor za druženje. Želimo si namreč, da bi imeli_e mladi_e na voljo varen prostor brez predsodkov, kjer se lahko družite, ustvarjate, pijete cedevito ali kavico ... Pomembno je, da ima vsakdo svoj »plac«, kjer se dobro počuti in se lahko sprosti, poveže z drugimi in aktivno preživi svoj prosti čas. Na DrogArtu si prizadevamo zmanjšati pritiske in predsodke, s katerimi se soočate, in vsakogar sprejmemo kot edinstveno_ega posameznico_ka s svojimi zanimanji, talenti in tudi težavami. O vsem tem se pogovarjamo, iščemo rešitve ali pa se s kakšno sproščujočo aktivnostjo za trenutek od vsega odklopimo.

V naši Dnevni sobi se odvijajo različne aktivnosti. Želimo si, da bi vsak_a našel_la nekaj zase ali se preizkusil_a v nečem neznanem in popolnoma novem. Aktivnosti izvajamo skupaj in vsak_a lahko prispeva svoje zamisli, znanje in je vključen_a na vsakem koraku – od prve ideje do končnega izdelka. Skupaj kuhamo, ustvarjamo, športamo in hodimo na izlete, beremo, igramo družabne in videoigre, debatiramo o tem in onem ali pa si vzamemo čas za ležeren klepet ob kavici. Kljub vsem sproščujočim aktivnostim pa vseeno lahko hitro pademo v zajčo luknjo urejanja raznih birokratskih nalog in ob tem čutimo zmedenost, tesnobo in strah. Skrb za različne formalne zadeve nikakor ni enostavna, zato poleg druženja in aktivnosti na DrogArtu nudimo podporo in spremstvo pri urejanju zadev na CSD, Zavodu za zaposlovanje, pri zdravniku ... Če potrebuješ malo spodbude ali pomoči pri iskanju stanovanja, vpisu v šolo, iskanju službe, izpolnjevanju obrazcev in oddajanju vlog ali čem drugem, se lahko obrneš na nas.

Prispevek o delu na nočnem terenu

Drznil bi si meniti, da večina bralcev, izvzemši uredništva tega časopisa in drugih predragih zaposlenih ter terencev, DrogArt najbolje pozna po našem delu na terenu oziroma na partijih. Tudi med splošno populacijo to velja kot dejstvo. Naše infotočke, opremljene s snif-listki, kondomi in pomarančami (vse, kar rabiš za dober žur), vsako leto pritegnejo tisoče obiskovalcev vseh mogočih dogodkov. Bolj redni obiskovalci poznajo naš katalog materialov kot lasten žep in to, katere skrivne besede morajo izreči za karbonski filter (hint: Samo vprašaj!). V tem prispevku pa raje ne bi dolgo besedil s standardno predstavitvijo, kdo smo in kaj počnemo. Res, besede »DrogArt je nevladna neprofitna organizacija ki se ukvarja z zmanjševanjem škode in ... bla bla bla« sem izrekel že prevečkrat. Posvetil bi se raje nečemu, o čemer ne govorimo pogosto, mislim pa, da bo marsikomu zanimivo: DrogArtovi infotočki s perspektive terencev.

Kako zgleda naše delo? Morda se komu zdi odgovor očiten, češ saj jih vidim, kako posedajo na infotočki. Klepetajo in režejo sadje, vsake toliko pa objamejo kako nabliskano osebo. In ja, ne bom zanikal, v veliki meri lahko svoje delo posplošimo na to, vseeno pa se kdaj zgodi tudi kaj bolj razburjivega. Pojdimo torej skozi naš standardni delovnik, potem pa si oglejmo še nekaj zgodbic, ki so jih z nami delili naši terenci.

Naš večer se običajno začne že zelo zgodaj: kak dan ali dva prej, saj moramo na DrogArtovo infotočko (v center) po torbo z materiali. Potem pa se na dan partija dobimo s sodelavcem. Vedno delamo v pari, saj lahko tako pomagamo en drugemu in se zaščitimo pred potencialnimi problemi. Na dogodkih se dobimo z organizatorji, ki nas spustijo noter in nam dodelijo prostor za infotočko (oz. kakorkoli smo pač z njimi dogovorjeni). Sledi informiranje, kjer stojimo za mizo in se pogovarjamo z mimoidočimi, še posebej radi pa napademo ljudi, ki nas še ne poznajo, da jim predstavimo organizacijo. Vmes gremo včasih na obhod po partiju, če je vse v redu. Po koncu večera pa spravimo za sabo in jo mahujemo domov.

AVTOR_ICA JANIN

Pogosto dobimo vprašanje, če smo pri delu res trezni, če nam je potem sploh zabavno in kako zdržimo, ne da bi zaspali. Ja, kadar delamo, se od nas pričakuje in zahteva, da smo 0,0. To je dejstvo, ki je razočaralo že marsikatero prijazno dušico, ki nam je želela kupiti pijačo. To pa ne pomeni, da se na dogodkih ne zabavamo. Sam dojemam delo kot nekakšen drugačen način pristopanja na parti. Velikokrat se znajdem v situaciji, ko bi mi pasalo nekam iti, ne bi pa zares šel žurat. Takrat je delo na DrogArtu odlična rešitev iz zagate. Grem na parti, tam počnem nekaj koristnega, cel večer se pogovarjam z novimi ljudmi, na koncu večera pa grem trezen spat in naslednji dan lahko normalno vstanem. Včasih (predvsem med celonočnimi terenskimi akcijami) res postanem utrujen, takrat pa se včasih poslužim kakšne energijske pijače.

Zanimiv aspekt dela na DrogArtu je, kako se ti spremeni doživljanje partijev tudi, kadar ne delaš. Sam sem pri sebi opazil, da povsem podzavestno opazujem ljudi, če so v redu. Odkar sem začel delati na DrogArtu, tudi večkrat pristopim do nepoznanih oseb, ki ne zgledajo najbolje (da npr. komirajo ali kaj podobnega), in jih vprašam, če so v redu. V večini primerov rečejo, da so ali da samo počivajo, občasno pa komu pride prav pomoč, pa četudi gre le za flašo vode. Seveda se od nas pričakuje, da bomo tudi v zasebnem življenju kolikor toliko zgledni žurerji, da vsaj približno sledimo smernicam zmanjševanja škode in podobne reči. Sam moram reči, da ko delaš na tem področju in pogosto drugim pridigaš, česa naj ne počnejo, pusti to na tebi odtis in tudi sam pristopiš k zadevi (žuranju) malo bolj odgovorno. Prav tako pa ne škodi, da imamo dostop do veliko materiala, ki ga delimo naokoli. Prispevek bi zaključil še z nekaj smešnimi anekdotami in zgodbicami, ki so se zgodile našim terencem med delom.

Anonimna terenka

V spomin mi pade globok stik, ki sem ga navezala z obiskovalko Škisove tržnice, kjer smo imeli terensko akcijo (beri: dlje trajajočo infotočko). Po dolgem pogovoru je izrazila zanimanje za pridružitve ekipi in v ta namen sem pobrala njen kontakt ter ga predala DrogArtovemu vodstvu. Po mesecu ali dveh pa sem se ponovno odpravila na teren, tokrat v vlogi mentorice novopečeni terenki. In kdo drug se je prikazal kot ona! Zdelo se mi je zabavno, da sem spremljala njen pristop k DrogArtu. Res je bila pure izkušnja. (Uredništvo opozarja: DrogArt vsekakor NI multi-level marketing scheme, čeprav smo tega, da pripelješ več prijateljev, še bolj veseli.)

Zgodbica z rejva

Nekje v prvi uri dela do naju pristopi energičen dečko, ki ga zanima, kaj mi tu počnemo. Pove mi, da je za DrogArt že slišal od prijateljev, vendar da prvič vidi naše delo v živo. Deluje zelo zagret za nove informacije in po nekaj minutah pogovora zaupa, da je to njegov prvi techno event in da je tudi prvič zaužil MDMA v obliki male tabletki (dejstvo, ki je bilo pozornim očem očitno že prej). Zelo ga zanima tudi tematika psihoaktivnih substanc, zanimanje pa še zraste, ko me vpraša po osebnih izkušnjah s psihoaktivnimi substancami. Na to mu jaz namreč odgovorim, da sem kaj pa v življenju res že probal. Povem mu vse klasične nasvete o zmanjševanju škode pri uporabi psihoaktivnih, razložim, kaj je set in kaj setting in zakaj sta pomembna, ter ga opozorim pred jemanjem prevelikih količin substanc, s katerimi ni seznanjen. Po večminutnem pogovoru njegove noge začnejo postajati nestrpne, zato ga napotim nazaj na plesišče, zadovoljen z dejstvom, da sem mu uspel predati zelo pomembne informacije o zmanjševanju škode. Saga se nadaljuje nič več kot 10 minut po najinem prvem srečanju, ko pride do mene in me iskreno vpraša, če se mi ne zdi, da so nekatere osebe na plesišču »pomankljivo oblečene«. To v meni v trenutku sproži alarm, saj mi je ta retorika znana kot pogosto in podlo utemeljevanje spolnega napada v klubih. Hitro mu povem, da njegovih misli ne delim, na kar mi odvrne z zatrdjenjem, da to ne pomeni, da so mu neprivlačne, vendar misli, da s takim obna-

šanjem ne spoštujejo dovolj same sebe. Začuda ta odgovor mojih skrbi ne pomiri. Razložim mu, zakaj me zmoti tak način govora. Čeprav menim, da on sam ne nadleguje deklet na plesišču, veliko ljudi z enakimi mnenji tako vedenje opravičuje. **Sledi pogovor o tem, kako so oz. kako bi morali biti taki dogodki varen prostor za vse udeležence, kako se lahko vsak tam sprosti (in da zaradi tega tudi obstaja no-photo policy), kako se nasploh v primeru spolnih napadov velikokrat pojavi victim blaming** itd. Po koncu se mi res zazdi, da so moji nepopustljivi napadi na njegov svetovni nazor padli na plodna tla, saj se začne strinjati z menoj, da je v resnici zelo lepo, da so lahko osebe oblečene tako, kot želijo. Pride ga iskat prijatelj in jaz se, ponovno zadovoljen, vrnem k preprostejšim pogovorom z drugimi ljudmi.

Miru prav dolgo (pa saj ne, da bi me zares motil, gre bolj za čustveno obarvanje zgodnice) nisem imel. Tokrat je bil na jedilniku ne prav zabaven politični pogovor. Volitve so bile v tistem času ravno za nami in ljudje so radi govorili o tem, kdo je koga volil in kaj sledi. Vseeno pa morda plesišče ni najboljši prostor za take pogovore. Spet odide kadi in jaz imam nekaj minut oddiha.

Ko se vrne iz kadilnice, me povabi, da se morava nujno še kaj družiti kak drug dan. Jaz mu, počaščen, a malo zaskrbljen, saj je to kar naenkrat prestopilo v neko zelo osebno sfero mojega življenja, odgovorim, da se raje družim z bližnjimi prijatelji. On to razume drugače, kot je bilo povedano. Predlaga, da se potem morava bolje spoznati. Z mislijo, da je na MDMA ter da mu bo za te stvari najbrž nerodno, ko jih bo gledal v retrospektivi, mu dam svoj Instagram (praksa, ki je sedaj med terenci prepovedana, saj je prihajalo do nevšečnosti) in povem, da se lahko morda kdaj slišiva. Mogoče.

Tako hitro, kot odide, pride nazaj in se opraviči, če je bil nadležen. V retrospektivi je bila moja perspektiva na njegovo retrospektivo zelo točna. Zatrdi mi, da je sicer resno mislil glede vsega povedanega, ampak da je bil morda malo vsiljiv. Povem mu, da ni hudega, in mu dodelim objem, ki si ga zaželi.

Zadnja interakcija poteka bolj proti koncu večera. Pride do mene ter mi začne razlagati, da moram nujno probati metodo z mrzlo vodo v naravnih izvirih Wim Hof. Da to njega izpopolnjuje duhovno ter telesno, saj lahko čuti, kako se mu um razširi, mišice pa regenerirajo. Povabi me, da se kdaj pridružim njemu in prijateljem, na kar mu odgovorim, da se lahko morda kdaj slišiva. Mogoče.

Ura je 17:30 naslednjega dne. Na Instagramu me ne followa več.

Prigoda iz Ambassade Gavioli

Vedno mi je bilo najljubše delati v Ambasadi Gavioli, ko je še bila odprta. Pogosto sem namreč odšla domov s košarico nenavadnih pripetljajev, ki se jih spomnim še danes. V Ambasadi je bil del ekipe na infotočki, kamor pridejo ljudje po informacije in po materiale. Del ekipe je delal obhode po prizorišču in pazil na obiskovalce, dve osebi sta bili na pavzi, dve osebi pa v mirni sobi. Mirna soba je prostor, ločen od zabave, kamor pripeljemo osebe, ki potrebujejo oskrbo (lahko gre za flajštranje rok, porezanih od črepinj, lahko za podporo med tripanjem, počitek itd.).

Mirna soba je imela namesto običnih sten stene iz stekla, notri pa sta bila dva kavča, ki smo ju polimali s črnimi plastičnimi vrečami, saj so se nemalokrat zgodile kakšne nesreče, ki bi znale pustiti sledi. Posebne osvetljave nismo imeli, saj smo želeli zmanjšati dražljaje, če je koga preveč pralo. Za nekoga, ki se ne spomni, kako se je tam znašel, zna prostor torej zgledati malo sumljivo.

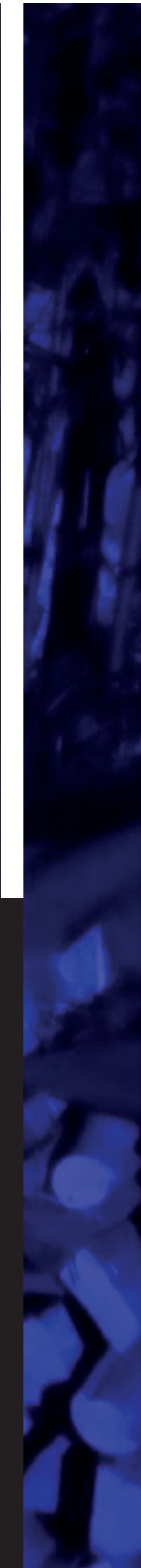
S sodelavko sva v mirni sobi klepetali, saj ni bilo nobene intervencije. Kmalu se je prikazal zmeden tujec, ki je za nekaj časa zadremal. Ko se je zbudil, sva mu s sodelavko razložili, kdo sva, zakaj sva tu in zakaj je on tu. Bil je še vedno pošteno zmeden in te osnovne podatke mu je bilo treba ponavljati jovo na novo, saj sva ga želeli pomiriti in mu dati občutek varnega prostora. Ogledoval si je prostor, gledal

AVTOR_ICA JANIN

naju. Videla sem, da gleda »lateks« kavč in naju na njem, potem pa je rekel, da on nama pa že ne bo plačal. Pa sva mu spet ponovno razložili situacijo in zatrdili, da ne ponujava takih storitev. Za minuto je štekal, potem pa spet pozabil. Je rekel, da on RES razume, kdo sva, in da od njega ne dobiva nič denarja. Nama je bilo to seveda okej. Pogovor o tem je trajal kar lep čas, vrteli smo se v krogu in bolj kot sva mu govorili, da ne ponujava spolnih storitev (čeprav jih kao ni hotel), bolj je postajalo neprijetno. Odločili sva se poklicati sodelavca, da nama priskoči na pomoč, ker res nisva več vedeli, kaj naj narediva. Mu je še sodelavec razložil, kdo je, kaj je DrogArt ...Pa je dojel in čez minuto spet pozabil ter še kar trdil, da on točno ve in da naj mu nehamo bučke prodajati. Da on ve, da je sodelavec pimp, midve pa ponujava storitve spolne narave. Sodelavec je vskočil in rekel: »But I am not a pimp!« Zmedeni dečko, ki je očitno končno sprejel dejstvo, da si želi nekaj več, pa je rekel: » Yes yes that's exactly who you are. I give you one hundred euros!« A žal je ponudba pristala na neplodnih tleh.

Ulični Zabavnik, čarodej in iluzionist na psytrance rave sceni deli dobro voljo in presenečenja!
Če vas zanima predstava ali učenje čarovniških trikov, kontaktirajte Davida na Instagramu: [@ulicni_zabavnik](https://www.instagram.com/ulicni_zabavnik)

AVTOR_ICA L

Intervju z Majem

Maj, najprej se nam malo predstavi – kdo si, kaj rad počneš, povej kakšno zanimivo stvar o sebi. Torej najtežja vprašanja že kar na začetku.

Sem Maj, kar se tiče izobrazbe, prihajam s študija psihoterapevtske znanosti in sem specializant psihoanalitične psihoterapije. Mislim, da sem študij in področje dela izbral, ker me je fascinirala dinamičnost, ki jo najdeš pri delu z ljudmi, in me je klicala bolj kot druga zanimanja. V prostem času zelo uživam v dobrih filmih in knjigah, druženju s prijatelji, igranju kakšnih kreativnih iger in obsesivnem raziskovanju obskurnih in običajno ne ravno pomembnih tematik.

Na DrogArtu si že kar nekaj časa. Kako si se spoznal s to organizacijo in kako te je pot pripeljala do programa Dnevna soba?

DrogArta se spomnim še iz najstniških let, ampak takrat nisem kaj dosti vedel o organizaciji. Spomnim se logotipa s kakšne zabave, vedel sem, da obstajata stran in forum, kjer se objavlja aktualne informacije o substancah, to je bilo pa bolj ali manj to. Bolj sem se spoznal z organizacijo, ko sem šel sem opravljat prakso v sklopu študija. Čeprav mi je bilo delo na nočnem terenu zelo zabavno, mi je nočno delo ob študiju hitro postalo precej zahtevno, zato sem še največ sodeloval pri dnevnem terenu na Metelkovi, kjer mi je bilo delo tudi bolj zanimivo, saj si imel tam pogosto priložnost za bolj poglobljen stik z uporabniki in spoznavanje z bolj raznolikimi temami in problemi. Po opravljeni praksi sem zaradi zanimivosti dela in prijetnosti ekipe nadaljeval z delom in tako pristal tudi v Dnevni sobi, kjer sem se kasneje zaposlil.

Kaj je tvoja vloga na DrogArtu? Kako zgleda tvoj povprečen delavnik?

Svoj čas večinoma delim med Dnevno sobo in svetovalnico, kjer z uporabniki delam individualno, tako da znajo dnevi zgledati precej različno. Kaj delam, je precej odvisno od projektov, ki jih izvajamo znotraj dnevnega centra, in trenutnih potreb ljudi, ki nas obiskujejo. Tipičen dan bi verjetno vključeval kakšen sestanek, intervizijo, brifing ipd., verjetno imam po tem vsaj eno ali dve svetovalni srečanju, popoldne pa večino dni delam v Dnevni sobi, kjer sodelujem pri katerikoli prijetni aktivnosti, ki je tisti dan na sporedu, in se spoznavam z obiskovalci dnevnega centra. Včasih sodelujem tudi pri delu na dnevnem terenu, ko pa imam kakšno uro časa, pa tudi napišem kakšen tekst za objavo na našem Instagramu (po tem, ko ga sodelavka Luna seveda grafično obogati).

Kaj ti je pri tvojem delu najbolj in kaj najmanj všeč?

Najbolj mi je všeč, da poteka v čudovitem kolektivu, polnem kreativnosti, podpore in razumevanja. Pri samem delu pa to, da sem med delom lahko pristen, da je razgibano, vsak dan drugačno in mi daje priložnost za pristen stik, ki (vsaj upam) ljudem pogosto pride prav, in da mi tudi na najbolj napore dneve delo prinaša veliko zadovoljstva in veselja, ker imam občutek, da vsakodnevno pomagamo komu, ki bi bil sicer spregledan s strani širše družbe.

Najmanj mi je všeč, da se moramo (ravno zaradi tega) sprijazniti z omejenimi zmožnostmi, vendar pa sta tudi minimalna pomoč in pozornost vredni nekaj, če je to vse, kar lahko osebi v tej situaciji ponudiš.

Opiši DrogArt s petimi besedami:

Super ideja, še boljša izvedba.

AVTOR_ICA L

VRAČ

*Okoli ognja, pleše, poje
ter išče resnico, razumu neznano
prek ritmov bobnenja, odtava v trans
v opoju, modrosti, poišče urok*

*Več od filozofa, skoz glasbo dojame
strup odrešuje ga muk, bolečin
Zver, prijateljica zemlje
skoči preko preloma, oboka resnice*

*V domišljiji, fantaziji, modrost je doma
ujete barve v zvoku glasnega petja, kričeče
mesta praznine, podirajo se v pepel
narobe je misliti, kar drugi uče*

ZIBELKA-NOROSTI

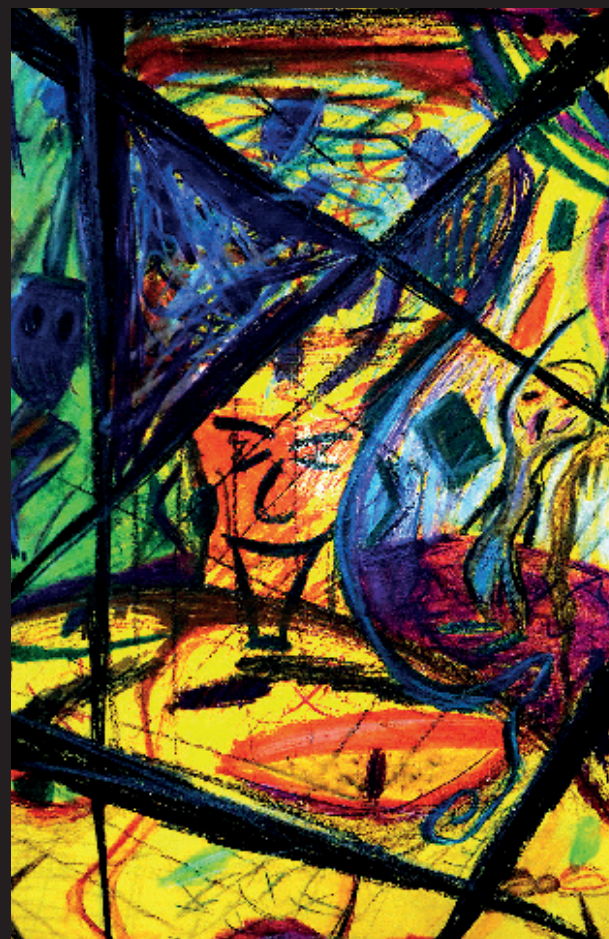
*V zibelki časa prebudila se je modrost
ni bilo dolgo ko so jo zamenjali za norost
srca so se strla pod sovraštvom ljudi
hoteli so več, denarja, moči*

*Pod prastarim drevesom se vrac prebudi
pod nebom vso breme človeštva trpi
nevede ga čaka izgnanstvo
za zmerom potlačili so njegovo poslanstvo*

*Stari modrec ne razume sveta pred seboj
poda se na konec poti, iz lica teče mu znoj
zdaj čaka pod goro, v mesec strmi
razuma, ljubezni si srčno želi*

SAM IN ZADET

*In spet stopam čez to posušeno travo
hladne ustrnice in veter so kakor mora starih dni
svinčena melodija, ki reže skozi decembrski čas
od daleč slišim odmeve ter na obrazu čutim mraz
potok nešteti, nevidnih upov, teče mimo zgubanih dreves
v prebodu neba in noči, leži megla in sklanja svojo sivino
zabredla sva prek poljan, dolgih, rahlo strganih širjav, predaleč
zdaj pa iščem luč na drugi strani tiste svetle pramene sonca,
našel bi pa le črno damo, ki me je prebijala v sanjah, kot bajonet
spusti se že iz objema noči, zbudi me, saj se bil predolgo sam in zadet*

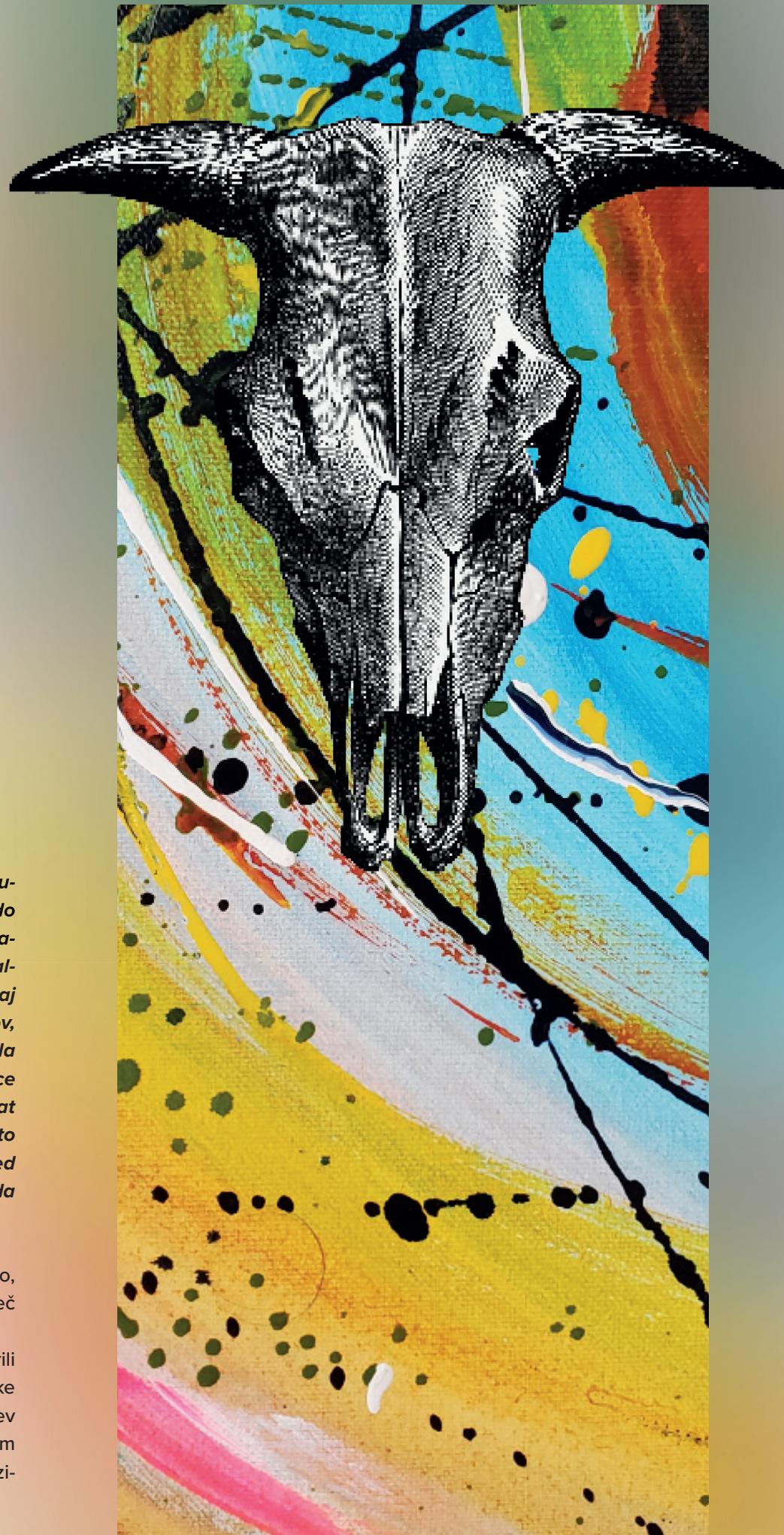

Katinoni - kako se je vse skupaj začelo in kje smo zdaj

Sladoled, mef, 3-MMC, led, mefedron, CMC ... To je nekaj imen substanc iz skupine katinonov, ki so postali popularni v letih 2008, 2009 in so se obdržali do danes. Prvi katinon, ki se je pojavil v letu 2008, je bil mefedron oz. 4-metil metkatinon, ki je bil takrat legalen in je utrl pot tako imenovanim »research chemical-som« oz. NPS (novim psihoaktivnih substancam). Sintezo mefedrona je že nekaj let pred njegovo popularizacijo prvič objavil uporabnik na enem izmed forumov, kjer so se zbirali underground kemiki. Nekaj let pozneje pa se je v Izraelu začela prodajati substanca, ki je bila označena kot »legal high« in so jo uporabnice takoj vzele za svojo, saj je (za razliko od ostalih legal highs, ki so bili takrat na trgu) dejansko imela močne psihoaktivne učinke. Podjetje, ki je prodajalo to substanc, je skrivalo, za katero substanc, dejansko gre, dokler ni v enem izmed laboratorijev za testiranje psihoaktivnih snovi naredilo analize in ugotovilo, da gre da 4-metil metkatinon.

Ni minilo dolgo, ko so proizvajalke seštele 1 + 1 in ugotovile, da gre za substanc, katere sinteza je bila objavljena na internetu, in mefedron začele proizvajati v več laboratorijih po svetu.

Sovpadalo je še nekaj dejavnikov, in sicer so v tem času na Nizozemskem zaostriili zakone za proizvodnjo prepovedanih drog, obenem pa je prišlo do zasega velike količine safrola (snov v olju tropskega drevesa, ki je bila eden glavnih prekurzorjev za MDMA). Posledica le-tega je bilo izredno pomanjkanje MDMA na evropskem trgu. V letih od 2008 do 2010 je bilo v Evropi izredno težko dobiti tabletki ekstazi-

ja, ki so vsebovale MDMA. Namesto MDMA so vsebovale vse mogoče druge snovi, nekatere izmed njih izredno nevarne zdravju.

In ravno v tem času se je na tržišču pojavil 4-MMC (mefedron), legalna snov z izredno močnimi evforičnimi in empatogenimi učinki. V tem času so se ljudje tudi že precej navadili na naročanje in kupovanje stvari na internetu, zato so internetne trgovine, v katerih si lahko kupil mefedron po izredno nizkih cenah, rasle kot gobe po dežju. **Mefedron se je prodajal kot »kopalna sol«, »dišava za prostor« ali »gnojilo za rože«, na paketu pa je jasno pisalo »not for human consumption«, čeprav so vse zelo dobro vedele, za kaj gre.**

Prodajalke so s prodajo izredno dobro zaslužile in zaslužke začele vlagati v razvoj novih RC. Mefedronu so se kmalu pridružili metilon (bk-MDMA), 3-MMC in ostali. Po letu 2010 so države druga za drugo dajale katinone na listo prepovedanih snovi. Nekateri izmed njih so izginili s trga, nekateri pa so se kljub prepovedi obdržali. Od teh, ki so ostali, je (vsaj v Sloveniji) najbolj razširjen ostal 3-MMC oz. sladoled, ki je šel Slovenkam očitno zelo v slast. Mefedron je po prepovedi (2010) praktično povsem izginil, bk-MDMA oz. metilon prav tako, 3-MMC pa je ostal. S postopno prepovedjo 3-MMC v evropskih državah pa je začelo tudi tega počasi zmanjkovati, kar se pozna tudi pri nas, saj od začetka leta 2023 mnogi vzorci, ki jih prinesejo v testiranje kot sladoled, vsebujejo druge katinone (3-CMC, 2-MMC ...). Malo pogostejše pa se je začel spet pojavljati mefedron, ki se pri testiranju prav tako velikokrat izkaže kot nekaj drugega (največkrat 4-CMC).

Zmanjševanje tveganj ob uporabi katinonov

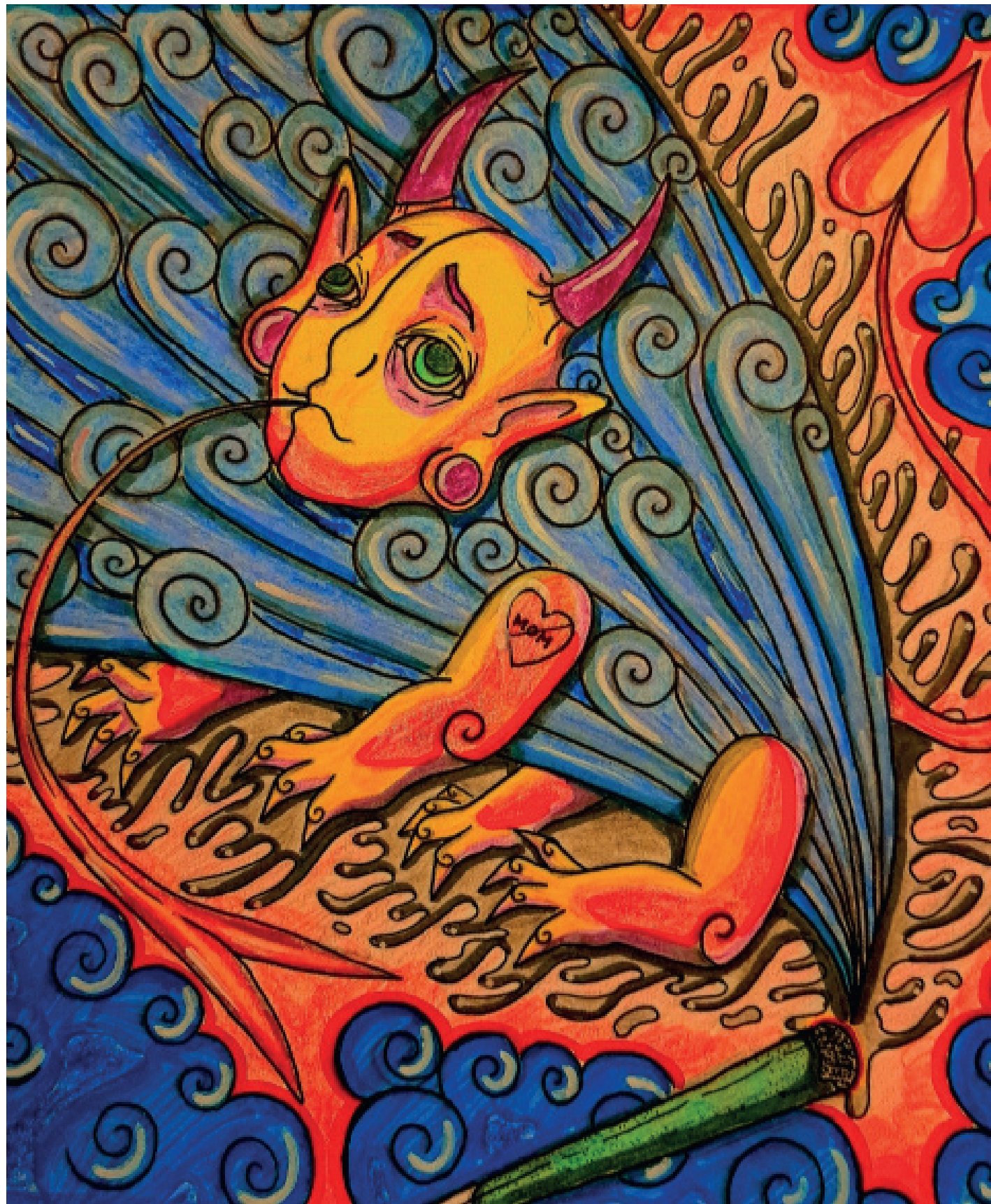
Preden vzameš katerega od katinonov, prinesi substanc na testiranje, saj ti samo laboratorijski test lahko potrdi, da je substanca res ta, ki si jo kupila. Rezultate dobiš v enem tednu.

Če testiranje ni mogoče, pred zaužitjem vedno opravi alergijski test: oralno zaužij izredno majhno količino aktivnega odmerka (toliko, da konico prsta malo »pomočiš« v substanc) in počakaj eno uro. Če se pojavijo znaki alergije ali če so učinki drugačni od pričakovanih, substance ne zaužij.

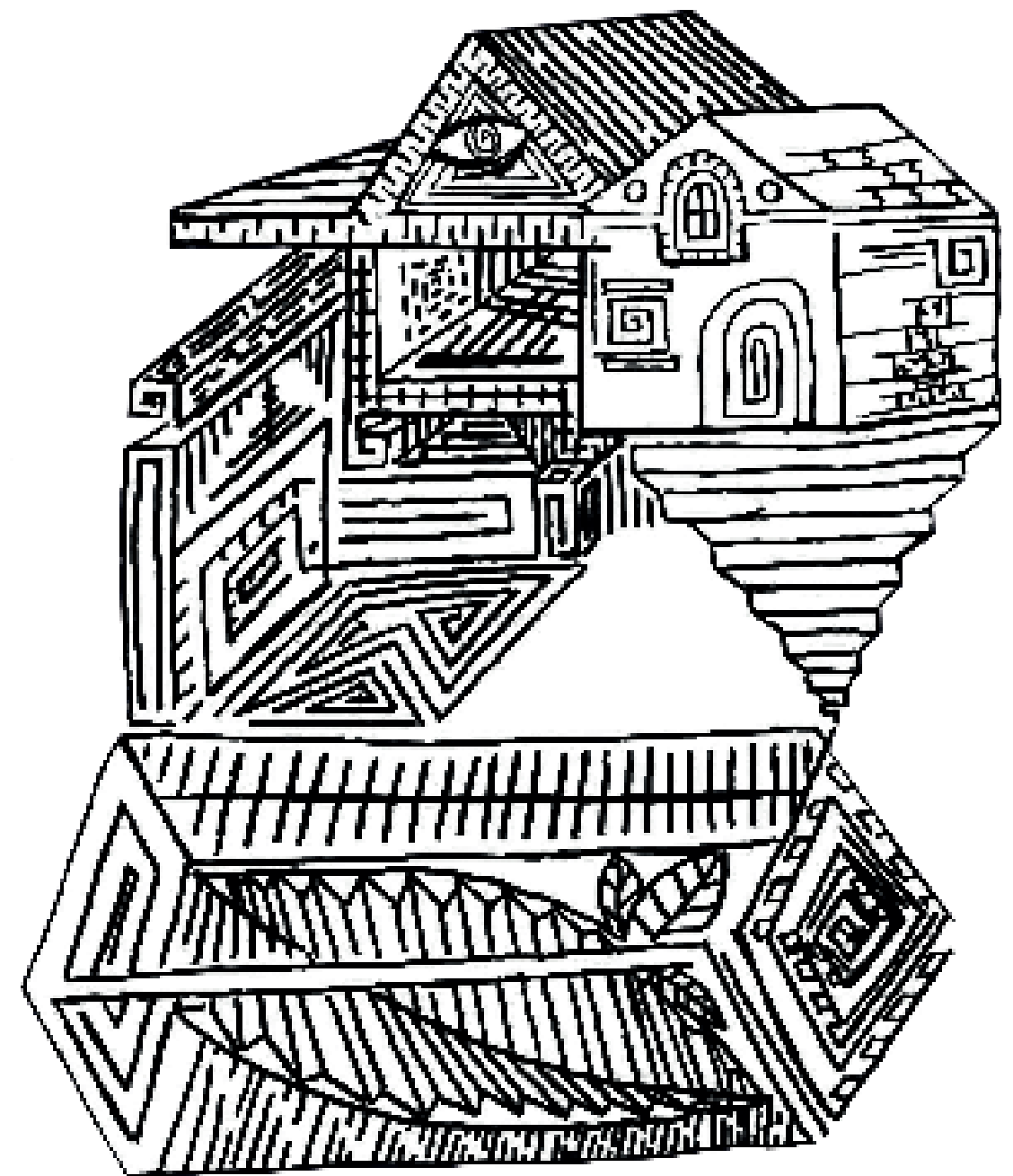
Katinoni so izredno zasvajajoče substance, zato ob prvih znakih zasvojenosti takoj prenehaj z uporabo. Če imaš s prenehanjem težave, se obrni po pomoč v svetovalnico DrogArt (041 730 800).

Če se odločiš za snifanje, redno menjavaj nosnice in po uporabi sper nosno votlino s fiziološko raztopino. Vedno uporabljaj svoj pribor za snifanje in se izogni prenosu virusov (hepatitis). Manj tvegano je, če substanc zaužiješ oralno (bombice). Načrtuj uporabo. Zaradi močnega cravinga (želja po redoziranju) lahko pride do dlje časa trajajoče neprekinjene uporabe, kar poveča tveganje za nastanek zasvojenosti in predoziranje.

Pa še anekdota o tem, zakaj se je Sloveniji za 3-MMC prijel ime sladoled: osebi, ki sta na začetku prodajali 3-MMC (takrat je bil še legalen), sta v spletni trgovini, v kateri sta kupovali 3-MMC, naročali tudi kreatin (prehranski dodatek za povečanje mišične mase), s katerim sta ga mešali. Enkrat se je zgodilo, da so jima po pomoti poslali prašek kreatina z okusom po vanilji. Ker sta vedeli, da se bo kupcem to zdelo malo čudno, sta si izmislili zgodbo, da je to »en poseben 3-MMC, ki je še boljši in ima vonj po vanilji«, ter ga poimenovali sladoled. And the rest is history.

AVTOR_ICA ZVEZDICA

AVTOR_ICA L

Preden sem prvič vzel_a sladoled

Sladoled oziroma 3-MMC je substanca, ki je na trgu precej manj časa kot ostale »klasične droge«. Spada med tako imenovane nove sintetične droge oziroma nove psihoaktivne snovi (NPS), katerih značilnost je – kot pove že samo ime – predvsem to, da so nove. Ker so prisotne precej kratek čas, niso podrobno raziskane, nekatere pa so celo popolnoma neraziskane. To pomeni, da niso nujno poznane točne doze, mogoči učinki, sploh pa ne dolgotrajne posledice tako na fizično kot psihično zdravje. Prav zato je pri uporabi NPS potrebna še večja mera pazljivosti kot pri ostalih, klasičnih drogah.

In kaj je pravzaprav fora sladoleda? 3-MMC je sintetični katinon, ki ima stimulatивne učinke. To pomeni, da se ljudje lažje sprostijo, imajo več energije, lažje se pogovarjajo, počutijo se prijetno. Vendar pa vemo, da vsakršnemu uživanju pod vplivom substanc sledi tudi manj prijetno »spuščanje«. Poglejmo si, kakšne so izkušnje uporabnikov in uporabnic.

1) »Sladoled sem probala samo parkrat in ja, je neka posebna droga. Svet je mal lepši, ful lažje se je pogovarjat, tko, filingi so kul. Ampak naslednji dan js še nikol nisem bla tok sprana, čist depresivna – ne tist, samo mal sprana, ampak reeees boga, lajf je bil tok grozn, težk, za vse mi je šlo na jok, tak bed, da ga ne znam opisat res. Pa s srcem sem mela ful probleme, že med uporabo, sploh pa naslednji dan. Bolečine, nabijanje ... Kar je blo sploh slabo v kombinaciji s tistim groznim mačkom, neprespanostjo, moralcem, kaj sem vse govorila, ko se mi je jezik odvezu ... Skratka, zato sem ga probala samo parkrat in ga ne mislim več. Mi tisti gud filingi niti slučajno ne odtehtajo takega beda naslednji dan oz. naslednje dni. Thanks but no thanks.«

Zaželeni učinki sladoleda so intenzivne spremembe zavesti, kot so občutki ugodja, evforije, topline, ljubezni, sproščenosti in komunikativnosti, zaradi česar je pri nekaterih uporabnikih tako priljubljen. Naštujemo pa lahko celo paleto **nezaželenih učinkov**, med katerimi so omenjene palpitacije (nabijanje srca) in druge težave s srcem, med katerimi je tudi tahikardija (pospešeno bitje srca), ki je lahko za ljudi s šibkim srcem tudi usodna. Med neželene učinke spadajo še tresenje, bolečine v želodcu, glavobol, poškodbe nosne sluznice, epilepsiji podobni napadi, možnost serotoninškega sindroma, naslednji dan pa »spranost«, ki zajema splošno slabo počutje, depresijo in močna nihanja razpoloženja.

2) »Sladoled sem prvič (in tudi edinkrat) probala na afterju pri kolegh in lahko samo rečem, da se tako dobro na drogah še nikoli prej nisem počutila, če izvezam to, da sem se na polno zjokala, ko sem posnifala, ker nisem imela pojma, da tok peče. Ampak res, filing je bil pa tok najbolj amazing in kr trajalo in trajalo je. Ko je enkrat

AVTOR_ICA JANIN

popustilo, je bila že narisana nova črta. Običajno pri novih zadevah dvakrat premislim, preden jih vzamem še enkrat ... No, pri sladoledu nisem nič razmišljala. Naslednji dan sem bila precej zjevana in s kar dobrim glavobolom. Spomnim se, da sem si že takrat rekla »Fak, kakšna pi*darija more bit v tem sladoledu, da ti je lahko tok dobr«. Definitivno s sladoledom ne mislim »samo mal probavat« tako kot z ostalimi drogami, ker je tok zasvajajoč, da greš zelo hitro lahko v k*c.«**

Učinki sladoleda trajajo približno eno uro, temu pa sledi močan craving, zato uporabnike na tem mestu res pogosto čaka že narisana nova črta. Stalno redoziranje povečuje možnosti za razne zaplete, o katerih smo že govorili, hkrati pa se viša toleranca. To pomeni, da bo oseba za to, da doživi enako intenzivne zelene učinke, potrebovala vedno večjo dozo. Že na splošno velja, da je razvoj tolerance znak za to, da se oseba ustavi in si privoščiti daljši počitek od konzumiranja psihoaktivnih substanc. Pri NPS, kot je sladoled, pa moramo opozoriti še na to, da so doze precej majhne. Blaga je pri 25–75 mg in srednja pri 75–150 mg. Ves čas je dobro imeti v mislih to, da ne vpliva vsaka droga na vse ljudi enako, in je vedno smotno začeti z manjšimi dozami.

3) »Iz monotonega, razvlečenega življenja sem navdušeno stopila na vrtiljak pisanih barv. Kdo bi vedel, da bom čez dve leti vsa potolčena in obtežena ugotovila, da moje srce še zmeraj hlepeče ozira po tisti začetni odprtosti, svežini, neverjetni lahkotnosti – po občutkih, ki mi jih je dal sladoled. Po občutku, da zmoreš vse. Po prijetni toploti, po udobju, sproščenih gibih in zmožnosti, da se odpiráš drugim brez občutka krivde. Sladoled mi je dal vse, kar sem si kadarkoli želela. In še več kot to. Mislila sem, da imam v rokah neverjetno moč, spremeniti sebe v karkoli. V samozavestno, pogumno, odprto, spontano, privlačno, ljubeče, navdahnjeno bitje. Verjela sem, da so se te karakteristike sorazmerno s konzumiranjem postopoma vrasle vame in da bodo tudi za večno ostale. V tem izjemno razburljivem obdobju seveda nisem razmišljala o njegovem koncu; kdaj bo nastopil, kako in kaj bo potem, kajti izjemno sem uživala v brezskrbnosti, ugasnjenem telefonu, nepredvidenih izletih, izostankih v šoli, v svojih ne-vrnitvah domov. Kdo bi mi lahko povedal, da bom ravno na sladoledu doživela najbolj močne, nenavadne, čustveno nabite, magične, neopisljive izkušnje? Želja, doživeti kar največ, kar se da, je bila v meni tako ali tako premočna. Hotela sem vse ali nič. Izpolnjene sanje, pravljico, v kateri sem letela in čarala. In kdo bi mi lahko povedal, da bo ravno intenzivnost vseh doživetij v meni pozneje izzvenela in pustila za sabo sledi težkega hrepenenja, bolečine in utripajoče vprašanje: Ali bom še kdaj doživela kaj vsaj približno tako čudovitega?«

Zgornji zapis res lepo ponazori, kakšna občutja lahko sproži sladoled. Zadeva se sliši izjemno prijetna, privlačna, vendar pa jo moramo tudi kritično vrednotiti. Sladoled povzroča craving, večanje tolerance, s tem pa možnost **zasvojenosti**. Ker nudi tako prijetne občutke, lahko osebo povsem preplavi in se brez te substance ne zna več sprostiti, pogovarjati, uživati. To lahko postane zelo problematično, saj svet žal ni samo lep in pravljichen, in občutek, da je, je lažen in lahko ljudi precej dotolče. Po prenehanju sploh daljše uporabe lahko sledi dolgo obdobje nerazpoloženosti, težav v odnosih, depresije, nihanja razpoloženj, tudi drugih **težav v duševnem zdravju**, kot so tesnoba, psihoze in še kaj. Misel, da je kaj lepega mogoče doživeti samo pod vplivom psihoaktivnih substanc, lahko osebo potegne nazaj v zasvojenost. Vendar pa je pomembno, da se zavedamo, da ravno tako, kot svet ni ves čas samo lep, tudi ni ves čas samo grd. Dobri in slabi dnevi so del življenja vsakega izmed nas in pomembno je, da to sprejmemo ter se naučimo s tem ravnati.

To velja še sploh za mlajše uporabnike drog, saj se **možgani razvijajo do sredine dvajsetih let**. Mladostniki potrebujejo ekstremna čustva in ekstremna tveganja (na primer biti brezglavo zaljubljeni, totalno skregani s starši ali prijatelji) zato, da se možgani »naučijo« s temi čustvi in tveganji ravnati ter da posameznik ugotovi, kje so njegove meje in meje drugih. Droge te občutke nudijo (ekstremna čustva in ekstremna tveganja), vendar pa se

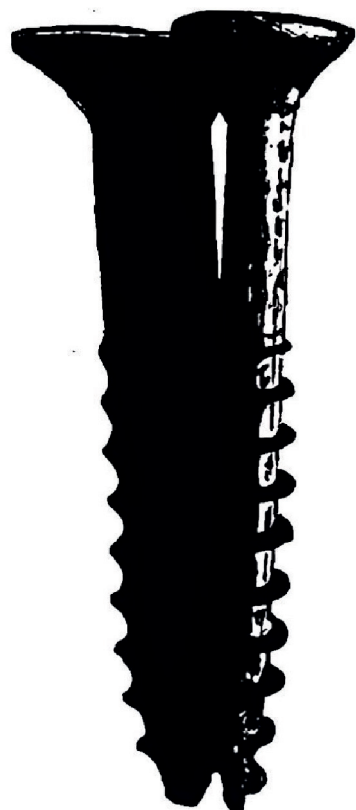
možgani iz tega »naučijo« zgolj to, da take občutke lahko sproži samo droga. Ob tem se lahko zgodi, kot piše uporabnica, da ostala doživlja zbledijo, vendar je to bolj običajno po dolgotrajni uporabi. Vsekakor pa je dobro, da se trudimo svoje potrebe zadovoljevati brez psihoaktivnih substanc in brez pomoči le-teh tudi reševati svoje stiske.

4) »Ljudje valda zlorablajo vse možne substance, ampak 3-MMC se mi zdi (predvsem zaradi slabega downerja) še bolj zasvajajoča droga, ki jo ne bi priporočala nobenmu. Sicer je minilo že kar nekaj časa od zadnje uporabe (leta), ampak ko pomislim na 3-MMC, pomislim predvsem na stranske učinke. Glavobol in grozen downer sta prvi dve asociaciji.

Mi smo konzumirali 3-MMC kot eksperiment, pa tudi zaradi pomanjkanja drugih »klasičnih« kvalitetnejših drog. V tistih časih je bilo zelo težko dobiti dober MDMA, na splošno ga je bilo malo, tako da smo probali nadomestiti tudi s 3-MMC. Učinek se mi je zdel bolj umazan, občutki ljubezni so bili blažji, pomešani s fizičnim in psihičnim nemirrom. Ampak recimo, da je bilo za zdržat, vsaj na partiju. Kar pa ni za zdržat, so stranski učinki, ki se pojavijo naslednji dan. Prazniča, ki jo pušči 3-MMC, se mi je zdela neznosna. Ni prijetnega after glowa, ostane samo bad. In ni čudno, da ljudje, ki nimajo dobrega odnosa do sebe in do svojega telesa, začnejo zlorabljati 3-MMC, saj se naslednji dan bolj ali manj zavestno želiš le »popraviti« oz. priti nazaj v neko približno normalno stanje. Če pa imaš vsaj nekaj znanja o substancah, pa veš, da dodatno nalaganje prinaša samo še večji bad jutri, pojutrišnjem itd., zato v moji družbi tega nismo nikoli počeli. Če si pojedel drek, pol pa zdrži do konca (brez pomagala) in se od tega vsaj nekaj nauči.«

»Sladoled« zagotovo ni substanca, ki bi jo lahko jemali zlahka. Poleg tega, da je še vedno relativno neraziskan in ni nobenih zagotovil, kakšne so lahko njegove dolgoročne posledice na naše telo in duševno zdravje, lahko povzroči celo serijo neprijetnih dogodkov. Že sami stranski učinki so lahko neprijetni, predvsem pa sta zelo neprijetna »down«, torej spuščanje, in »spranost« naslednji dan ali nekaj naslednjih dni. Ker je craving pri sladoledu tako izrazit, izrazito pa je tudi izjemno slabo počutje po uporabi, lahko marsikoga zamika, da bi se »dvignil« z novo dozo. Vendar pa drži, kar pravi sogovornica – stalno nalaganje vodi v le še večje težave. Ne le, da se z vsakim redoziranjem večajo možnosti za zaplete, saj tako vedno bolj obremenjujemo svoje telo, večja se tudi možnost kompulzivnega in nenadzorovanega redoziranja, ki lahko preide celo v večdnevni »binge«. Spuščanje in spranost bosta tako le še bolj neznosna. Uporabniki so poročali o hudi tesnobi, depresiji, nihanjih razpoloženja, pomanjkanju smisla in volje do življenja, hudi razdražljivosti, agresiji, motnjah spanja, temu pa se pridružijo še slabost, bolečine v telesu, prekomerno potenje, škripanje z zobmi, srbenje ... Po daljši uporabi pa še razne halucinacije in psihoze. Ne pozabimo tudi, da ima 3-MMC visok potencial za nastanek zasvojenosti, zato uporabo zaradi vseh tveganj močno odsvetujemo. Če se vendarle odločiš za uporabo, pa dosledno upoštevaj splošne smernice zmanjševanja škode (lasten pribor, izotoniki, ohlajanje, počitek ...) in smernice za zmanjševanje škode pri uporabi drog, ki povzročajo craving (vnaprej pripravljene doze, načrtovana uporaba ...). Še enkrat naj tudi poudarimo, da je ena od nevarnosti »sladoleda« na slovenskem trgu tudi ta, da se mnogokrat ne prodaja 3-MMC, temveč druge, še bolj neraziskane in potencialno nevarne substance, zato sledi našemu slogganu: Testiraj, manj riskiraj!

Če se ti zdi, da imaš težave z ali zaradi uporabe drog, si vabljen_a v našo svetovalnico. Svetovalke lahko kontaktiraš prek mejla, telefona, skypa ali pa se oglasiš osebno. Naša svetovalnica deluje po principu zmanjševanja tveganj in temelji na motivaciji in ciljih posameznika. To pomeni, da ni nujno, da z uporabo kar prekineš, ampak si lahko za svoj cilj postaviš tudi to, da uporabljaš samo redkeje, da greš manjkrat na parti in večkrat v naravo, da zapraviš manj denarja za droge, skratka, po svojih lastnih željah.

AVTOR_ICA JANIN

*kompleksne misli
iz dneva v dan
sonce vzhaja
vse zdi se zaman*

*omrtvičeno grlo
vedno bolj sprana
usak dan je le iskanje
načina da te bom nasla*

*nekaj časa v skicirko sem risala
zdaj na telefon, joj kakšna budala
sm js da sm si to pustila
postala to kar mlajša jaz si ne bi dopustila*

*učasih biti čist bila je osebna higiena
zdaj je to le točka nedosegljiva
beseda ki v slovarju mojem nima pomena
ampak vem da nisem jaz izjema*

*folija ki dotaknila se je rok
tega kar ne bi smel vedeti noben otrok
a za njih je normalno da namesto kosila
raje si kupijo gram heroina*

*objokane oči,
hripav glas,
ponoči ne spim,
se derem naglas,
kako naj živim
v vednosti tega
da gledam kako
nekdo se ubija*

*življenje izginja
iz oči ljudi
ki včasih bili
so blizu mi vsi
rada bi rekla da se zgodi
a v normalnem svetu vsak tega se boji*

*igla zraven neodzivnega telesa,
ko enkrat to vidiš, veš da ni heca
iz obojih perspektiv veliko stresa
strah do tega da nikoli ne odneha*

*iz dneva v dan gledam take stvari
in ker od take realnosti rada zbežim
rišem na telefon da malo manj trpim
pa čeprav ni dobro, bo vedno boljše kot heroin*

AVTOR_ICA: nobena

godlike. i wanna give each of them a unique humanising name, i would keep them in a shoebox and water them each moment i got to keep living. i would frantically call out their given names, they would be mine. and i would be theirs willingly.

KAGE DOES POETRY AT 4AM!

v samega sebe vpojen,
iz sebe izliva krike neutelešenih žustev.

v samega sebe vpojen,
v mrčne teshobe neskončne noči zavrt,
v objemu ^{ustavanka} ~~pozdrava~~ slehernega večnosti teme pred seboj.
v odsevu težkega vedila, mar že trdno spi?
v ~~než~~ skromnega odnosa,

WORK ON IT + SEND 2 PROFF

and yet i must say farewell until a further hello. it's been a kindness conversing with you dear. write me back? you're always in the corner of my eye, i knew you'd never say goodbye. such a comfort for my mind, one to always depend on. till the very end. through the end as well, i believe. call me mad. i'll happily die a madman any night with myself within my reach. then only, we will see who truly prevails. you will see.
farewell, lovingly

Kage Kage
0425

i'm not sure what i am supposed to be writing. because i cannot follow. "zatopljen je v misli" is all i heard and he is so real for that. i'm trying to concentrate and follow in class. get it. been quite a task. i am. but i vessel without flesh or bones or anything particularly human tying me together. i'm merely sewn together by a thread with a thread. how may one sew a thread to a thread. you may ask? barely. i'm supposed to at least try looking like i'm capable of following. because if i don't. & someone points me out. i will be a jolting mess.

kaj je tvoj daljni plan?
me zavedam se sicer posledic mojega obstoja. memora imam. posledic mojih dejanj. upadov. in "nočnega" patološko nerazumnostnega vedenja. žustev. izven "sprejemljivih" ekstrem. - moj najljubši mesenikel drugace.
♦ intimna razmisljanja o osebi s katero se identificiram in jo veljubim ♦

sem da svetovi. da dva. vemo v senci tvoje odsotnosti. edaj tvin. za 12 dan. ko se škrlatna kri. vec ne pretaka mi. v sebi. nosi prevec.
preden odides za megi, a sem bil odvec? ne, zares. a sem? kapacitete mojega razmišljanja so premuke, da bi vedel sam, od svoje besede.

what can i write that would make all the pain go away? or at the very least help me combat it. head towards it, move in a direction. do literally anything. anything. to have even the smallest bit of change.

how my mind feels
like lapsing in on of itself
how much i would pay to
make my body and my mind swap places.
i'm so damn tired. i don't know how to heal. i don't know if i want to. i fear i won't live to see another day until.

N

O tem, kaj je nasilje, nas večina ne razmišlja pogosto. Če bi nas kdo vprašal o tem, bi verjetno podali nek preprost odgovor, morda bi govorili o fizičnem nasilju, morda bi se zgledovali po ameriškem vrhovnem sodniku, ki je rekel, da morda ne zna definirati pornografije, ampak »jo prepozna, ko jo vidi«. Enako zmedo najdemo tudi, ko o nasilju beremo v slovarjih in enciklopedijah, ki nasilje še vedno najpogostejše enačijo s fizično silo, ki nekomu povzroča škodo. Kljub temu pa se zadnja desetletja vedno več pozornosti namenja subtilnejšim oblikam nasilja, kjer gre za zlorabo moči z namenom oškodovanja, kontroliranja, omejevanja, poniževanja, podrejanja ali razvrednotenja.

Kljub temu mnogo ljudi (ne samo tisti, ki sestavljajo slovarje in enciklopedije) še vedno o nasilju razmišlja skladno s staro angleško rimo »Palice in kamni mi lahko polomijo kosti, ampak besede mi ne morejo škodovati«. Ta misel je sicer lepa, verjetno si marsikdo želi, da nam besede ne bi mogle škodovati, ampak redkokdo lahko pogleda svoje življenje in v njem ne najde številnih besed, ki so mu močno škodovali. V otroštvu so nas učili, da (fizično) nasilje ni odgovor na zbadanja, žalitve in druge oblike verbalnega nasilja. Gotovo nasilje ni dober odgovor na nasilje, je pa pomembno, da ne spregledamo posledic verbalnega nasilja, ki lahko pogosto pusti enako (trajno) škodo kot fizična zloraba.

Definiranje nasilja ni namen tega članka. Zdi pa se mi koristno naštetati nekaj oblik nasilja, ki so pogosto spregledane. Namen članka tudi ni primerjava škode različnih primerov nasilja. Različne oblike nasilja imajo za nas ima različne in različno močne posledice, primerjanje stopnje trpljenja pa redko vodi v produktivne smeri. Pomembno pa je ozaveščati, kako naša dejanja lahko vplivajo na druge in kako dejanja drugih vplivajo na nas, prepoznavati krivice, ko jih vidimo, in se zavedati, da je veliko stvari, ki jih dojemamo kot del vsakdanjega življenja, vendarle nasilnih.

A

S

AVTOR_JCA JANIN

J

FIZIČNO NASILJE

Fizično nasilje je uporaba telesne moči za škodovanje telesu, imetju ali življenju žrtve nasilja. Je izjemno pogosta oblika nasilja in tista, na katero večino ljudi pomisli, ko razmišljajo o nasilju. Tudi tu so nekateri primeri nasilja pogosto spregledani, npr. močni ali grozeči prijemi, nekatere vrste nasilja s strani staršev ali drugih odraslih oseb na otroke, ki so pogosto zmotno obravnavane kot sprejemljiv del vzgoje (klofute, tresenje, metanje predmetov in druge nasilne oblike kaznovanja), fizično nasilje, ki direktno ne škodi telesu žrtve (npr. grozeče metanje predmetov po prostoru, udarci v steno itd.).

PSIHIČNO NASILJE

Pri psihičnem nasilju gre za zlorabo moči in škodovanje osebi brez uporabe fizične sile. Med najpogostejše oblike psihičnega nasilja spadajo grožnje, manipulacije, blatenje, gaslighting (manipuliranje žrtve, da dvomi v svoj razum), škodljivo izvajanje nadzora (npr. kontroliranje, s kom ali kje oseba preživlja čas, branje zasebnih sporočil ...), zasmehovanje, poniževanje in druge oblike povzročanja psihične bolečine. Psihično nasilje je pomembno ločevati od nenasilnih sporov in konfliktov, ki so prav tako lahko neprijetni, ampak še vedno vključujejo vsaj osnovno raven spoštovanja do avtonomije vseh udeležencev, in v katerih ne gre za namerno povzročanje škode. Kljub temu pa si je pomembno zapomniti, da to, da storilec nasilja nima zavestnega namena povzročanja škode, še ne pomeni, da ne gre za nasilje. Mnoge oblike nasilja so v družbi pogosto normalizirane in jih tako storilci kot žrtve lahko racionalizirajo kot zgolj normalen konflikt.

SPOLNO NASILJE

Spolno nasilje vključuje vse spolne aktivnosti, ki ne vključujejo aktivnega kontinuiranega soglasja s strani žrtve. Do tega pride, ker oseba ni zmožna dati soglasja, recimo v primeru otroka ali zaradi ekstremnega stanja zavesti (lahko tudi zaradi vpliva psihoaktivnih substanc), ali pa je bilo soglasje dano pod vplivom groženj ali pritiska in kasneje umaknjeno. Pomembno si je tudi zapomniti, da za spolno nasilje ni potreben fizičen stik, pogosto gre za nekonsenzualno opazovanje ali razkazovanje, siljenje h gledanju pornografskih vsebin, nekonsenzualno seksualno komentiranje, širjenje golih slik ali drugega spolnega materiala brez privolitve osebe ipd. Prav tako je pomembno zavedanje, da odsotnost ugovora ni enako soglasju.

EKONOMSKO NASILJE

Pri ekonomskem nasilju gre za izvajanje nadzora, omejevanje, poniževanje in drugo povzročanje škode skozi finančna sredstva ali druga sredstva, pomembna za preživetje. Pogosto gre za poskus vzpostavljanja odnosa, v katerem je žrtev finančno odvisna od storilca, in zato ne more zapustiti odnosa. To se lahko kaže v omejevanju pravice do zaposlitve, preprečevanju žrtvi, da upravlja s svojim (ali skupnim) premoženjem, zanemarjanju svoje dolžnosti do odvisnega družinskega člana, neplačevanju preživnine ipd.

POSLEDICE IN ODGOVORNOST

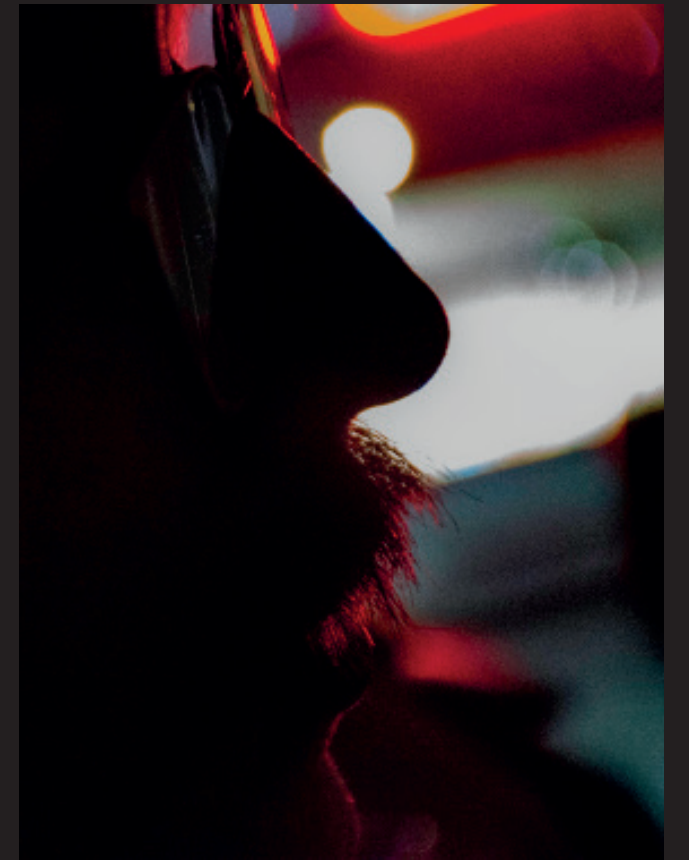
Nasilje škoduje vsem udeležencem, čeprav je najbolj očitna škoda, ki jo naredi žrtvi. Pomembno pa se je spomniti, da obstajajo resne posledice tudi za očividce. Še posebej to velja v primerih, kjer so priče nezmožne vplivati na situacijo (pogosto gre za otroke in se v teh primerih tudi njih zakonsko obravnava kot žrtve nasilja), nasilje pa zanje predstavlja implicitno grožnjo, zmanjša splošni občutek varnosti in vpliva na odnose vseh vpletenih. Dolgoročno nasilje škodi tudi storilcu, saj si zaradi nasilja onemogoči vzpostavljanje zdravih, enakopravnih odnosov, poleg tega pa sčasoma izgubi ugled in spoštovanje v svoji socialni mreži. Čeprav so posledice negativne za vse udeležence, odgovornost za nasilje vedno pripada storilcu. Smiselno je, da poskušamo vedenje razumeti in se zavedamo, da obstajajo dejavniki tveganja, ki povečajo verjetnost, da bo nekdo nasilen, vendar teh faktorjev ne smemo zamenjati za opravičilo ali izgovor. Prav tako žrtev ni odgovorna za nasilje storilca, ker je bila pred nasiljem vpletena v konflikt. Konflikti so del vsakdanjega življenja, ki resda ni prijeten, ampak nikakor ne opravičuje nasilne reakcije.

STRUKTURNO NASILJE

V opisanih primerih sem se osredotočal na medosebno nasilje na mikro-ravni, med posameznikoma ali v manjši skupini ljudi (npr. družina), vendar lahko iste principe uporabimo tudi, ko gledamo nasilje na makro-ravni. Ponovno bi nas večina najprej pomislila na »očitno« masovno nasilje, kot so vojne, nasilni izgredi in podobni pojavi. Tudi tu obstaja nevarnost, da spregledamo ogromno nasilja, ki je obravnavano kot del vsakodnevnega življenja ali celo videno kot nujno za delovanje družbe. Kot pri ostalih oblikah nasilja gre pri sistemskem ali strukturnem nasilju za zlorabo moči z namenom oškodovanja, kontroliranja in marginalizacije posameznikov in skupin ljudi. To se lahko kaže v ekonomski marginalizaciji, diskriminaciji, zanemarjanju družbenih problemov, ki posebej vplivajo na specifično skupino, in drugih oblikah onemogočanja polnega sodelovanja v družbi. Eden od bolj znanih primerov strukturnega nasilja v Sloveniji je na primer protiustavni izbris več kot 26.000 ljudi iz registra stalnih prebivalcev. S tem izbrisom so bile prebivalcem odvzete številne pravne, ekonomske in socialne pravice. Čeprav je bil proces izbrisa spoznan za nezakonitega tako s strani slovenskega ustavnega sodišča kot s strani Evropskega sodišča za človekove pravice, mnogi opozarjajo, da žrtve nikoli niso bile deležne primerne odškodnine in mnoge še danes živijo s posledicami nezakonitega izbrisa. Tako kot pri individualnih oblikah nasilja, pogosto spregledamo strukturno nasilje, ki ne odstopa od pričakovane norme in se osredotočamo zgolj na instance nasilja, ki niso del vsakodnevnega delovanja družbe.

ZMERJANJE, ŽALJENJE, PONIŽEVANJE, VPITJE, NENEHNO PREPIRANJE, PREPREČEVANJE STIKOV Z DRUGIMI LJUDMI, OMEJEVANJE GIBANJA, IZSILJEVANJE, GROŽNJE, LJUBOSUMJE, PRILAŠČANJE, PREPOVEDOVANJE IN UKAZOVANJE, NADZOROVANJE, ZASLEDOVANJE, PREVERJANJE PO TELEFONU ALI DRUGAČE, ZALEZOVANJE, PRETEPANJE, KLOFUTANJE, BRGANJE, PORIVANJE, LASANJE, DAVLJENJE, DUŠENJE, POŠKODOVANJE Z OROŽJEM OZIROMA GROŽNJE Z NJIM, OŽIGANJE, UTAPLJANJE, NEŽELENO OTIPAVANJE, SILJENJE K SPOLNIM ODNOSOM, POSILJEVANJE (ORALNO, VAGINALNO, ANALNO), SPOLNA ZLORABA, VSILJIVO BESEDNO NAPELJEVANJE K SPOLNOSTI, SPOLNO NADLEGOVANJE, SILJENJE H GLEDANJU PORNOGRAFIJE, NAPELJEVANJE H GOLEMU POZIRANJU, RAZKAZOVANJE GOLOTE, NEPRISPEVANJE V SKUPNO DRUŽINSKO BLAGAJNO, JEMANJE DOHODKOV, OMEJEVANJE PRI PRIDOBIVANJU LASTNIH DOHODKOV OZIROMA PREPOVED ZAPOSLOTITVE, NADZIRANJE IN OMEJEVANJE PRI RAZPOLAGANJU S PREMOŽENJEM / DOHODKI, OMEJEVANJE OSNOVNIH ŽIVLJENJSKIH POTREBŠČIN (HRANE, OBLAČIL, HIGIENSKIH PRIPOMOČKOV)

AVTOR_ICA MYSTICAMTICAM

Minka svetuje

Ali bi lahko rekli, da je "gobarjenje" zdravo za telo?

V zadnjem času se ogromno govori o pozitivnih učinkih jemanja psihedelikov, tudi psihedeličnih gob. Vendar pa je treba vedeti, da kljub temu, da imajo psihedelične gobe razmeroma malo negativnih posledic, vseeno niso čisto brez nevarnosti, zato ne moremo reči, da so »zdrave« ali »nezdrave«. Ob uporabi psihedeličnih gob se je treba zavedati tako njihovih pozitivnih učinkov kot tveganj in upoštevati priporočila, kdaj je njihova uporaba odsvetovana. Psihedeličnih gob ne smeš jemati, če imaš ti ali pa kdo iz tvoje družine težave v duševnem zdravju (psihoza, huda depresija, samomorilnost ...), saj lahko njihova uporaba te težave še poveča. Kljub temu da obstaja vedno več raziskav, ki kažejo, da lahko uporaba psihedeličnih gob pomaga pri nekaterih teh stanjih (npr. pri depresiji), pa se je treba zavedati, da je zdravilni potencial psihedelikov v tem, da jih človek vzame pod vodstvom izkušene terapevte, ki zna spremljati človeka pred, med in po psihedelični izkušnji.

Začela sem eksperimentirati s sladoledom. Na kaj se ti zdi, da moram najbolj paziti? Kakšne so dolgoročne posledice uporabe?

Sladoled oz. 3-MMC spada v skupino katinonov. Je empatogeni stimulans, kar pomeni da odpre občutke energije in empatije (povezanost, toplina ...). Ob uporabi sladoleda se je treba zavedati, da povzroča izredno močno željo po »še«, tako med uporabo kot tudi po njej. Zato bodi zelo pozorna na to, koliko sladoleda konzumiraš in kako pogosto. Če vidiš, da med uporabo ves čas razmišljaš o tem, da bi še, če po uporabi veliko časa razmišljaš, da bi si šla nabavit sladoled, če konzumiraš več, kot si nameravala, pomeni, da so se že začele težave in da je treba narediti pavzo. Ob težavah se lahko obrneš tudi na DrogArtovo svetovalnico (svetovanje@drogart.org). Svetujem ti tudi, da prineseš vzorce sladoleda na testiranje, saj se je v tem letu večina vzorcev, ki smo jih v testiranje prejele kot sladoled, izkazala za nekaj drugega, po navadi je šlo za neke druge katinone (3-CMC, 2-MMC ...), ki so še bolj neraziskani in potencialno bolj škodljivi kot 3-MMC. Več info o testiranju si lahko prebereš na spletni strani www.drogart.org.

Kaj lahko naredi oseba, ki je doma žrtev nasilja?

Nasilje pusti osebi, ki ga doživlja, velike posledice. Zato je pomembno, da ga hitro prepoznamo ter se pred njim ubranimo. Ker pa gre pri nasilju vedno za nesorazmerje moči, potrebuje oseba, ki doživlja nasilje, neko zunanjo podporo in pomoč. Posebej težko je, če doživljaš nasilje doma, saj je dom tisto mesto, ki naj bi nudilo največ varnosti. Po navadi pa je tako, da so povzročitelji nasilja doma prav tisti, ki bi te morali zaščititi (starši, partner, sorojenci ...).

Če doživljaš nasilje doma:

- 1 najprej poskrbi za svojo varnost (zakleni se v varen prostor, pojdi k sosedom ...),
- 2 pokliči policijo (112),
- 3 obrni se na eno izmed organizacij, ki ti lahko pri tem pomagajo; to so na primer center za socialno delo ali pa nevladne organizacije, na primer Društvo za nenasilno komunikacijo (www.drustvo-dnk.si), SOS telefon (www.drustvo-sos.si), Združenje Za moč (www.zamoc.si).

Za druga morebitna vprašanja se lahko obrneš na:

Društvo SOS

Društvo za nenasilno komunikacijo

DrogArt svetovalnica

HARAKIRI

*Čista provokacija ti je moja reprezentacija
surovo rdeče meso- pred tabo sem samo erotika.
Nisem trda pornografija, vulgarna in ničvredna slika,
ni le perverzija moja poezija.
Pod tabo nepremična silhueta je estetika.
Substanca so rebra. In jih štejem: tri, štiri.
Zadah in roke ogabne na telesu
harakiri.*

AVTOR_JCA LUA

AVTOR_JCA MAXI

Zelenjavna obara z zdrobovimi žličniki

Sestavine za 2 osebi

- 50 g graha (ali zelenjave po izbiri)
- 50 g fižola (ali zelenjave po izbiri)
- 50 g koruze (ali zelenjave po izbiri)
- 1/2 čebule
- 1 strok česna
- 1 dl paradižnikove mezge
- začimbe, ki jih imamo na voljo (lovor, majaron, timijan, luštrek)
- sol in poper
- 1 l vode
- 3 ml sončničnega olja
- 5 žlic mleka (lahko tudi rastlinsko mleko)
- 3 žlice pšeničnega zdroba

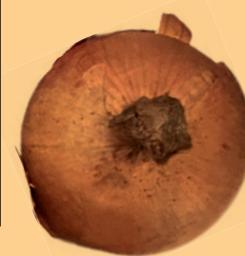
Čebulo in česen drobno nasekljamo (če imamo svežo zelenjavo, nasekljamo tudi to). V veliki posodi segrejemo olje, na katerem prepražimo čebulo in česen, dodamo začimbe in nato še preostalo zelenjavo ter paradižnikovo mezgo.

Zelenjavo pražimo približno 5 minut, nato dolijemo vodo in na srednjem ognju kuhamo približno 10 minut oziroma dokler se zelenjava ne zmehta.

Vmes naredimo zdrobove žličnike. V manjši posodici zmešamo mleko, zdrob in ščepec soli ter zmes za nekaj minut postavimo v hladilnik, da postane kompaktna. Nato zdrobove žličnike z žlico počasi polagamo v vodo in kuhamo še 4–5 minut, solimo po okusu in serviramo.

Zbirka preprostih receptov

ORGANIZACIJA SE PREDSTAVI: DRUŠTVO ZA NENASILNO KOMUNIKACIJO

Društvo za nenasilno komunikacijo, krajše DNK, je nevladna in humanitarna organizacija, ki je svoje delo začela leta 1996 z dvema prostovoljkama, danes pa smo kolektiv, sestavljen iz več kot 30 zaposlenih in številnih prostovoljk ter prostovoljcev.

Delujemo na področju ustavljanja in preprečevanja nasilja, predvsem nasilja v družini, partnerskih odnosih ter nasilja med vrstniki in vrstnicami. V ta namen smo v 27 letih delovanja razvili številne programe, s katerimi želimo celostno reševati problematiko nasilja. Na nas se lahko obrnejo vsi, ki doživljajo nasilje, tisti, ki nasilje povzročajo, ter vsi, ki nasilje opazijo v svoji okolici in ne vedo, kaj naj naredijo, ali imajo druga vprašanja, povezana s tem. Posebne programe imamo tudi za otroke in mlade z izkušnjo nasilja, ki se lahko vključijo v individualno svetovalno pomoč ali v program druženja, pri katerem sodelujejo naše prostovoljke in prostovoljci. Delamo tudi z mladimi, ki povzročajo nasilje, saj verjamemo, da se lahko vsak nauči drugačnega vedenja in da ima nasilje na dolgi rok škodljive posledice tudi za tistega, ki ga povzroča, ne le za žrtve. Z mladimi smo v stiku tudi z delavnicami, ki jih izvajamo na osnovnih in srednjih šolah ter drugih ustanovah, sodelujemo pa tudi s študentskimi skupinami in fakultetami.

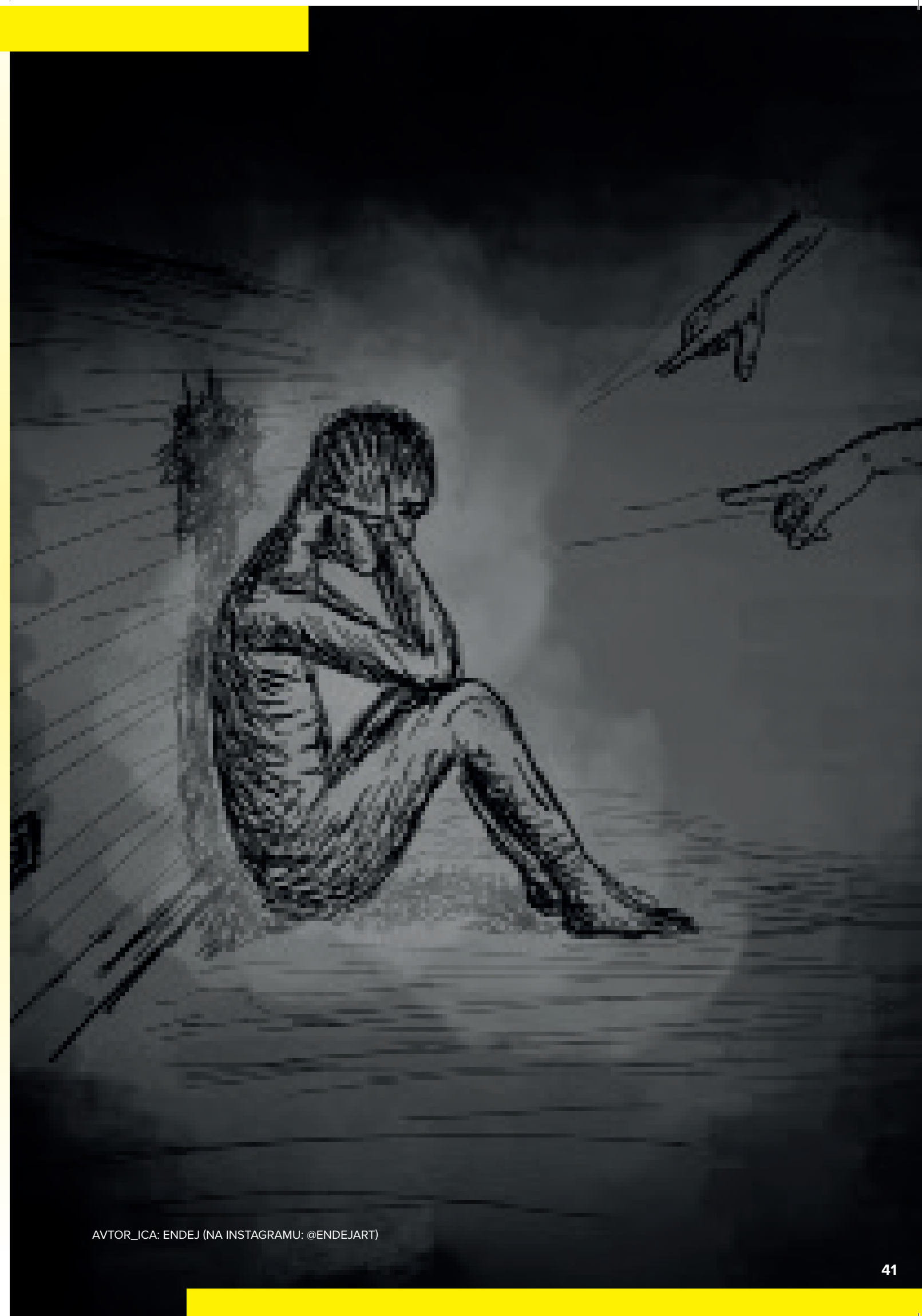
Žrtve nasilja v družini se lahko umaknejo v eno izmed naših dveh varnih hiš, se vključijo v svetovanje ali v specializirano svetovalnico za spolno nasilje. V okviru teh programov imajo tudi možnost spremstva na inštitucije, zagovorništva, raznih delavnic, vključijo se lahko v skupino za samopomoč in drugo. Tiste, ki jim osebni stik pomeni preveliko izpostavljanje ali pa zaradi različnih razlogov ne morejo priti na naše društvo, imajo možnost svetovanja po elektronski pošti, preko spletnih orodij, kot je Zoom, ali preko telefona. Osebe, ki povzročajo nasilje, se lahko vključijo v skupino za trening socialnih veščin ali pridejo na individualni pogovor. Za starše, ki povzročajo nasilje

nad otroki, jih zanemarjajo ali zgolj potrebujejo dodatna znanja in veščine za vzgojo, ponujamo trening starševskih veščin. Izvajamo tudi izobraževanja, konzultacije, organiziramo posvete in akcije ozaveščanja ter se povezujemo z drugimi organizacijami, ki sledijo istim ciljem.

Da bi bili dostopni čim večjemu krogu ljudi, imamo enoti v Ljubljani in Kopru, nekatere naše programe (delavnice, predavanja, trening socialnih veščin za povzročitelje ...) pa izvajamo po celi Sloveniji. Aktivni smo tudi na družbenih omrežjih, predvsem na Facebooku in Instagramu, imamo pa tudi svoj YouTube kanal. Tudi na naši spletni strani lahko najdete številne informacije, priporočila in usmeritve, zato vas vabimo, da se nam pridružite tudi na teh platformah.

Veseli nas, ko opažamo, da družba postaja vedno bolj občutljiva na nasilje, in ga zato lažje in hitreje prepoznamo in ustavimo. To seveda ne pomeni, da je nasilje izkoreninjeno. Žal je še vedno vseprisotno, pogosto tudi povsem skrito za vrati doma, ki bi moral biti varen kraj in ne prostor strahu ter zlorab. Če imaš tudi ti izkušnjo z nasiljem in potrebuješ pogovor, smo ti z veseljem na voljo. Ni potrebno, da si v svoji stiski sama_a.

Društvo za nenasilno
komunikacijo

AVTOR_ICA: ENDEJ (NA INSTAGRAMU: @ENDEJART)

Uredništvo priporočča

a. k. a. KAJ NAS NAVDUŠUJE:

FILM

City of God (Cidade de Deus)

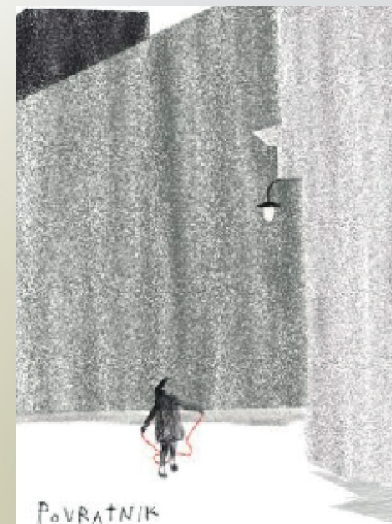
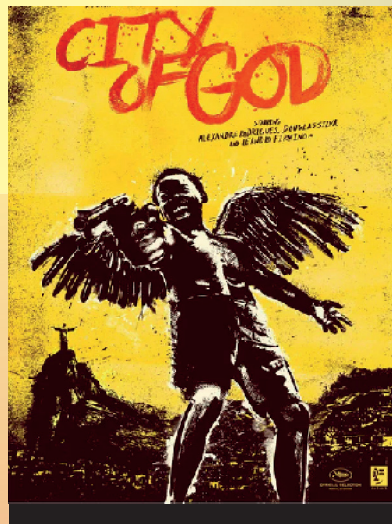
Neverjeten brazilski film, ki skozi like prikaže zgodbo Božjega mesta, revne soseske, ki je bila zgrajena, ko se je brazilska vlada v šestdesetih odločila favele in njihove revne prebivalce premakniti iz centra Ria de Janeira. Ne glede na to, kolikokrat sem ga že videl, me film vedno potegne v naslovno sosesko, prebivalci Božjega mesta živijo v svojem svetu, s svojimi pravili. V tem svetu je izbir malo in večina ni prijetnih, nasilje je del vsakodnevnega življenja, je iniciacija v odraslost in oblika komunikacije, bolj kot vse pa je vseprisotna grožnja, ki da prebivalcem soseske vedeti, da je vsak dan lahko njihov zadnji. Kljub prikazu revščine in trpljenja pa film tudi v najbolj temačnih trenutkih ne pozabi na dušo soseske in njenih prebivalcev. Ples, glasba od soula do diska in ljubezen prežemajo sosesko. Ne glede na to, kako so prebivalci videni izven svojega sveta, ne glede na to, kako omejene so njihove življenjske izbire, se v Božjem mestu najde skupnost, polna življenja.

ALBUM

povzeto po recenziji albuma Ule Kranjc Kušlan za Tolpo Bumov na Radiu Študent

Prey/IV, Alice Glass

Glasbenice se generacija, ki je približno deset let nazaj odkrivala nove eksperimentalne odvode elektronske glasbe, spominja kot vokalistke v prepoznavnem dvojcu Crystal Castles, ki je močno zaznamoval takratno eksperimentalno elektronsko sceno kot tudi žanra, kot sta witchhouse in nintendocore. Po izstopu iz skupine je Alice Glass javno objavila pismo, v katerem opiše nasilen in izkoriščevalski odnos, v katerem je bila s so-glasbenikom, 10 let starejšim Ethanom Kathom. Album Prey/IV deluje kot končni prevzem narative, pričevanje o nasilju, spolnem izkoriščanju in nadzoru on her own terms. Zvočno pripoved v največji meri konstruirajo izrazite basovske linije, elementi industrialia in noisa, skupaj pa ustvarjajo spevnost. In če direktno citiram recenzentko: »Pripoved umetnice je pretresljiva in težka, vendar se zaključi z odrešitvijo. Alice v skladbi Love is Violence govori, kako je včasih ljubezen pomenila tudi nasilje, kar je paradoks, ki ga radi sprejmemo. Album Prey/IV je zgodba o iluziji ljubezni, zgodba o osamljenosti, izoliranosti in nasilju ter o tem, da lahko travmatično izkušnjo iztrgamo iz svojega telesa in iz narativa nasilneža.«

KNJIGA

Povratnik nasilja, Natacha Appanah

Francoska medicinska sestra Marie se zalubi in poroči z moškim, ki prihaja z otoka Mayotte. Otok v Indijskem oceanu je пристanišče begunskih splavov iz drugih afriških držav, po spletu okoliščin, ki jim lahko rečemo kar francoski kolonializem, pa od Evrope najbolj oddaljena točka, kjer pa še vedno velja zakonodaja unije. Mož sčasoma Marie zapusti, ona pa postane mama dojenčka z enim zelenim in enim modrim očesom, ki ga v bolnišnici zapusti begunka. Poimenuje ga Moise, vzgaja ga po »belsko«, v varnem zavetju srednjerazredne družine. Ko je star 14 let, Marie umre zaradi srčne kapi. Moise odtava v begunsko barakarsko naselje, znano kot Gaza, kjer spozna Bruca, sovrstnika, kralja Gaze. Skorajda poetična pripoved, ki jo izrisujejo tri prepletajoče se perspektive Marie, Moiseja in Bruca, govori o večplastnosti nasilja, ki ga diktirajo kolonialna preteklost, ekonomska zapostavljenost, s tem povezan vdor drog v zapostavljena območja in neprestan boj za preživetje, ki posameznika prisili v absolutno potlačenje bolečine, občutka nemoči in zavedanja lastne ranljivosti.

»Ne ustavljam se, nocoj je vojna, nocoj je volčja gostija in nihče me ne more obvarovati pred tem divjim tropom. Vijugam med vozili, za stekli vidim zaprepadene obraze, vidim ljudi, potuhnjene med skalami, vendar se ne ustavim, tečem proti morju, ki me je prineslo sem. Ni me strah, ko moje noge topotajo po zemlji, ko mi obraz biča slan, vroč veter, ko slišim besno kričanje za sabo, ne, ni kot nekoč, ko se je vse v meni krčilo vase, ko nisem več vedel ne, kdo sem, ne, kako mi je ime. Ne, ko se vračam k oceanu, me ni več strah. Ime mi je Moise, petnajst let mi je in živim.«

SERIJA

The Wire

The Wire je sicer zaslovela kot inovativna policijska serija, ampak bi jo kljub osredotočenosti na interakcije med policijskim sistemom in poslom preprodaje nezakonitih substanc morda bolje opisali kot sago o pozabljenih delih mesta Baltimore. Skozi prikaz in raziskovanje življenja v revnih soseskah, propadajočih sindikatih, šolskem in policijskem sistemu pod okriljem disfunkcionalne mestne politike serija nariše unikaten portret mesta. V seriji so ljudje, ki niso na nikakršen način vključeni v igro, bodisi kot preprodajalci ali uporabniki drog, policaji ali politiki, poimenovani državljani. Beseda državljan je pogosto izrečena s kombinacijo zavisti in prezira. Zavist, ker je državljanom omogočeno preprostejše, bolj varno življenje, in prezir, ker niso vključeni v igro in jim je s tem odvzeta svoboda, da si skozi premetenost in surovost izborijo ugled, materialne dobrine in resnično najdejo svoje mesto v svetu. Medtem ko serija prikazuje dnevno resničnost nasilja znotraj baltimorskega podsloja in sveta preprodaje drog, se poskuša izogibati normalizaciji vloge policijskega nasilja znotraj sistema ali igre. Čeprav občasno zdrsne v popularen prikaz policijskega nasilja kot osebne pomanjkljivosti specifičnih policajev in sistemski element tega nasilja včasih reducira na neodgovorno in neučinkovito obsedenost s številom aretacij in količino zasežene droge, serija še vedno ne odstopi od ene izmed svojih centralnih tem. Temo bi lahko opisali s tem, da tako policija kot preprodajalci drog vzdržujejo sistem, ki ga niso sami ustvarili, ga v resnici ne razumejo in so ga nezmožni spremeniti. Oboji ga vzdržujejo z nasilnimi metodami in oboji živijo znotraj grandiozne narative o smiselnosti in neizbežnosti svoje vloge v igri.

AVTOR_ICA EK

AVTOR_ICA EK

AVTOR_ICA IVONA

GOODBYE

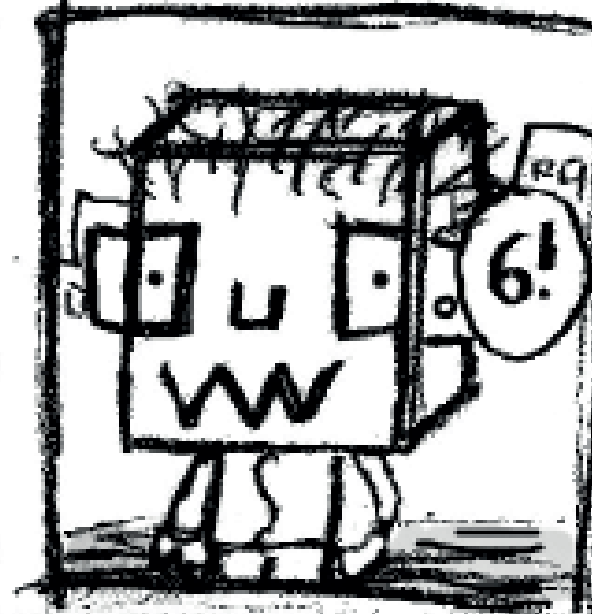
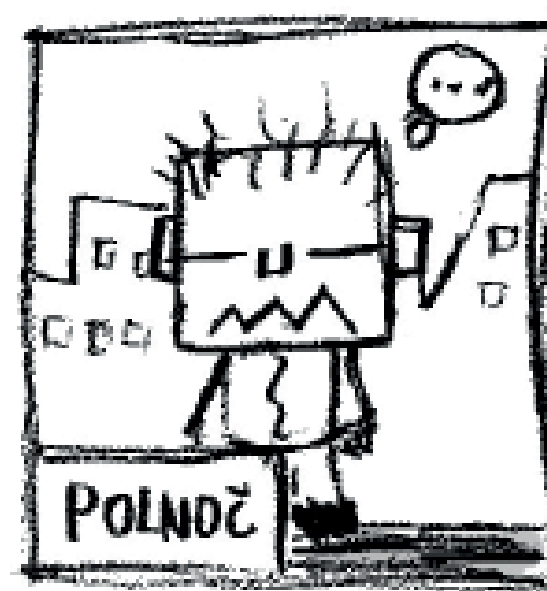
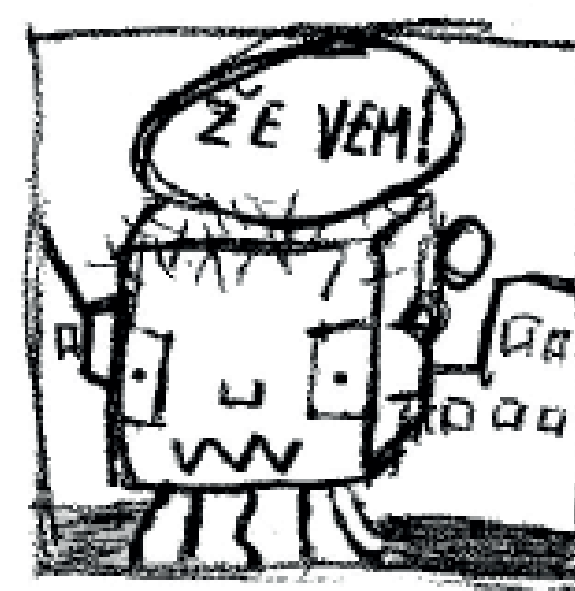
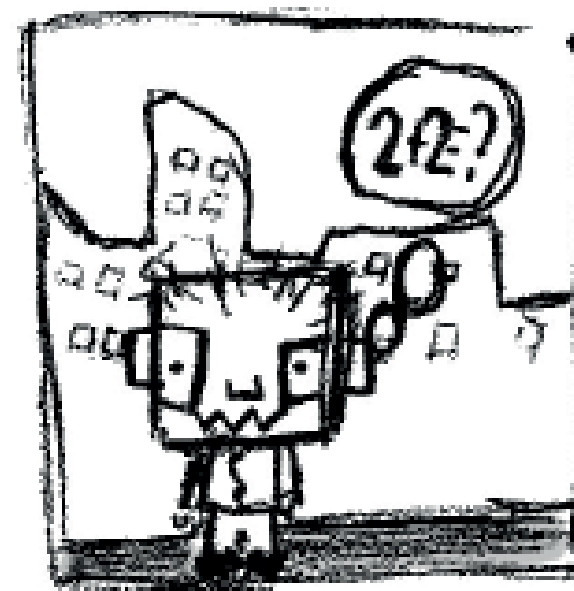
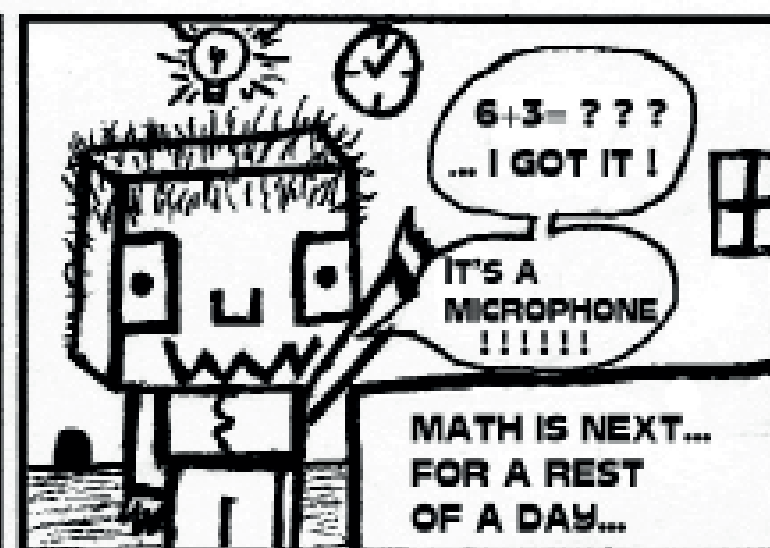
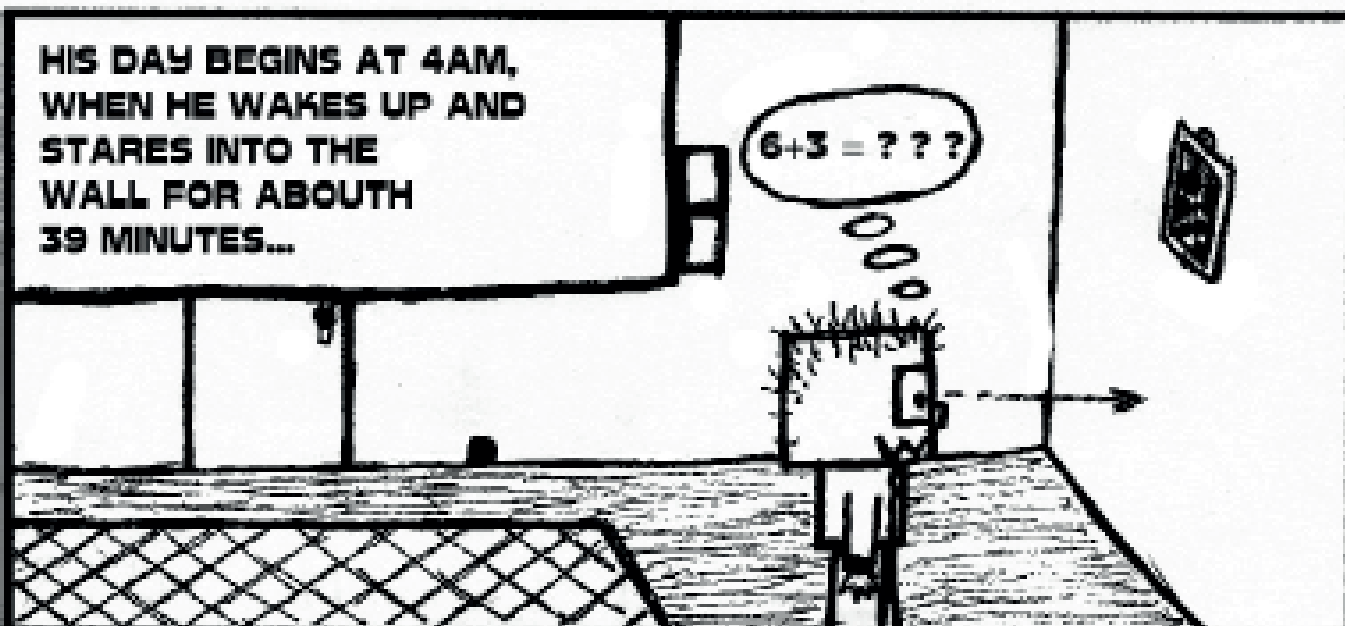
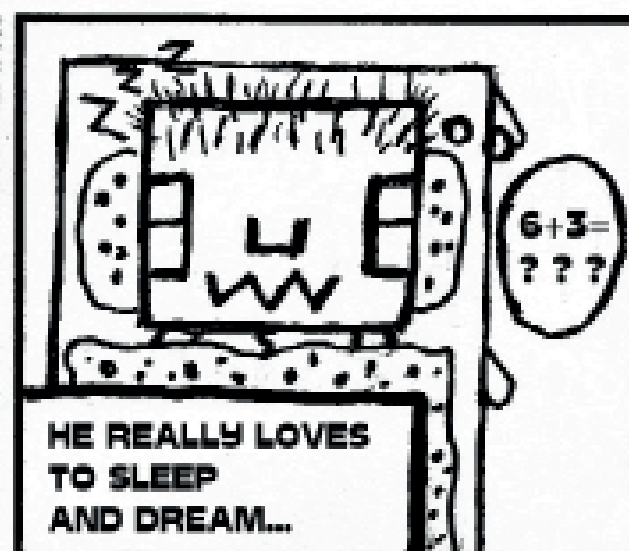
*Thought he was the one
Bruises and trauma were a gift from him
Doing heroin, lying, manipulating
My love for him was real
Couldn't get away but this time i couldn't stay
Tearing my clothes apart just like my heart
Begging for love, i was the loneliest
Being in this relationship was the scariest but at the same time the loveliest.
Romanticizing the shit out of him.
Gotta get away even if its hard
I really need a new start.*

AVTOR_ICA: L.V.

AVTOR_ICA IVONA

MR. FUZZ

RABIŠ POMOČ?

TI JE DOLGCAJT?

NIMAŠ ZA BUREK?

TE ZEBE?

SI V STISKI?

MAŠ PROBLEM?

IŠČEŠ VAREN PLAC?

NIMAŠ ZA KAVO?

DrogArt Dnevna soba

dnevni center za mlade z izkušnjo uporabe drog

Prečna ulica 6, Ljubljana
dnevnasoba@drogart.org
030 346 328